

تحلیل رفتار ایمنی - بهداشتی کشاورزان دشت مغان در بکارگیری سموم شیمیایی

ابوالحمد بندری، اصغر باقری* و مجتبی سوختانلو^۱

(دريافت: ۹۷/۰۱/۱۷؛ پذيرش: ۹۷/۰۴/۳۱)

چکیده

امروزه، استفاده از سموم شیمیایی در جهان به عنوان مؤثرترین، سریع ترین و ارزان ترین روش کنترل آفات محسوب می‌گردد. اگرچه سموم شیمیایی از اجزاء ضروری کشاورزی مدرن است، اما یکی از منابع مهم آلودگی محیط زیست نیز محسوب شده و قرار گرفتن در معرض آن‌ها یکی از شایع ترین و جدی ترین خطرات ایمنی-بهداشتی است که کشاورزان با آن مواجه می‌شوند. هدف این پژوهش، تحلیل رفتار ایمنی-بهداشتی میان کشاورزان دشت مغان در بکارگیری سموم شیمیایی بود. جامعه آماری این تحقیق شامل کشاورزان دارای کشت آبی مناطق بیله سوار، پارس آباد و گرمی در سال زراعی ۱۳۹۶-۱۳۹۵ بود ($N=9996$). حجم نمونه به روش نمونه‌گیری چندمرحله‌ای و با استفاده از جدول کرجسی و مورگان به تعداد ۴۰۰ نفر تعیین شد. روایی محتواهی ابزار تحقیق با بهره‌گیری از اعضای هیأت علمی و پایابی آن با استفاده از الگای کرونباخ مورد تأیید قرار گرفت. مطابق یافته‌ها، ۳۴ درصد از کشاورزان نگرش نسبتاً مشتبی در بکارگیری سموم شیمیایی داشتند. همچنین کشاورزان دارای رضایت شغلی بالا از کشاورزی، شغل دوم و دارای تحصیلات بالاتر، رفتار ایمنی-بهداشتی سالم‌تری نسبت به بکارگیری سموم شیمیایی داشتند. بر اساس نتایج بدست آمده از مدل معادلات ساختاری، متغیرهای دانش در بکارگیری سموم شیمیایی (به عنوان مهم‌ترین متغیر)، نگرش و سابقه مسمومیت سموم شیمیایی، ۱۱ درصد از تغییرات عوامل مؤثر بر رفتار ایمنی-بهداشتی کشاورزان در بکارگیری سموم شیمیایی را پیش‌بینی کردند.

واژه‌های کلیدی: رفتار ایمنی - بهداشتی، دشت مغان، سموم شیمیایی، مدل معادلات ساختاری.

^۱ به ترتیب، دانشآموخته کارشناسی ارشد، دانشیار و استادیار گروه آب و مدیریت کشاورزی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران.

* مسئول مکاتبات، پست الکترونیک: bagheri_a2001@yahoo.com

مقدمه

بخش کشاورزی در اقتصاد ایران به عنوان کانون و محور اصلی توسعه کشور، از نقش و جایگاه ویژه‌ای برخوردار است، به نحوی که قریب به ۲۵ درصد از تولید ناخالص ملی، ۳۳ درصد از صادرات غیرنفتی، ۳۳ درصد اشتغال و غذای بیش از ۸۰ درصد جامعه را تأمین می‌کند (فعلی و همکاران، ۱۳۹۱). در سراسر جهان هرسال ۲۰ یا ۳۰ درصد محصولات کشاورزی توسط آفات از بین می‌رود (محبوبی و احمد گرجی، ۱۳۹۶). کشاورزان عمدتاً برای مدیریت آفات و ایجاد سود و بازده در فعالیتها و سرمایه‌گذاری‌شان به فناوری‌های شیمیایی وابسته‌اند (عقیلی نژاد و همکاران، ۱۳۸۵). امروزه بیش از ۳۰۰ ترکیب شیمیایی خطرناک از جمله کودهای شیمیایی متنوع باهدف حاصلخیزی خاک و نیز انواعی از سموم مختلف به منظور کنترل آفات، بیماری‌ها و علف‌های هرز در بخش کشاورزی مصرف می‌شوند (مجردی و همکاران، ۱۳۹۳؛ هوشمندان مقدم فر و شمس، ۱۳۹۵)؛ اما این نهادهای یکی از منابع مهم آلودگی محیط‌زیست نیز هستند که سلامتی موجودات زنده از جمله انسان را تأثیر قرار می‌دهند (Jallow *et al.*, 2017; Fan *et al.*, 2015; Fazeli & Salehi, 2005). مقاوم شدن گونه‌های آفات و بیماری‌ها و علف‌های هرز به سموم شیمیایی، مسمومیت‌ها، تخریب و فرسایش شدید خاک، آلودگی‌های آب‌ها، تهدید سلامت انسان، بروز بیماری‌های پوستی، انواع سرطان‌ها، بیماری‌های عصبی، دیابت، بیماری‌های تنفسی، نارسایی‌ها و بیماری‌های جنینی، ناهنجاری مادرزادی، مشکلات باروری، جنسی، اسپرم مرد و مشکلات ژنتیکی و مسمومیت‌های منجر به مرگ و تخریب محیط‌زیست از مهم‌ترین آثار این موارد شیمیایی هستند (قاسمی و کرمی، ۱۳۸۸؛ گل‌زردی و همکاران، ۱۳۹۰؛ Fan *et al.*, 2015; McCauley *et al.*, 2006; Chen *et al.*, 2013; García *et al.*, 2016; Recena *et al.*, 2006; Abang *et al.*, 2014). قرار گرفتن در معرض آفت‌کش‌ها شایع‌ترین وجدي‌ترین خطرات شغلی است که کارگران کشاورزی در کشورهای در حال توسعه با آن مواجه می‌شوند (نظریان و همکاران، ۱۳۸۸؛ قاسمی و کرمی، ۱۳۸۸؛ Ibitayo, 2006; Hashemi *et al.*, 2012). به عنوان مثال، بر طبق برآوردهای سازمان جهانی بهداشت سالیانه دست کم سه میلیون نفر کارگر کشاورزی مسموم می‌شوند و در حدود ۲۰۰۰ نفر از آن‌ها می‌میرند که نمونه‌ای از اثرات منفی مصرف مواد شیمیایی است (رجی و همکاران، ۱۳۹۲؛ موسوی و همکاران، ۱۳۹۳). طبق آمار مستند، میزان وقوع مسمومیت در کشورهای در حال توسعه ۱۳ برابر بیشتر از کشورهای صنعتی هست که خود ۸۵ درصد از تولید جهانی آفت‌کش‌ها را مصرف می‌کنند (عقیلی نژاد و همکاران، ۱۳۸۵). درواقع، کشاورزان به صورت مستقیم و به شکل‌های مختلفی با سموم شیمیایی سروکار دارند که رفتارهای آن‌ها می‌تواند تأثیرات مثبت و یا منفی زیادی به دنبال داشته باشد. برخی از صاحب‌نظران بر این باورند که اولین گام در برنامه‌ریزی برای کاهش خطرات ناشی از آفت‌کش‌ها بر محیط‌زیست و انسان‌ها انجام تحقیقاتی به منظور بررسی دانش، نگرش و رفتارهای کشاورزان درباره آفت‌کش‌های مورداستفاده در کشاورزی است (منتی‌زاده و زمانی، ۱۳۹۱؛ شمس و همکاران، ۱۳۹۴؛ Koh & Jeyaratnam., 1999; Lichtenberg & Zimmerman, 1999). با توجه به مطالب گفته شده، بسترسازی در راستای مدیریت صحیح کاربرد سموم شیمیایی توسط کشاورزان امری ضروری است. مطالعات متعددی در خصوص وضعیت رفتار کشاورزان نسبت به کاربرد سموم شیمیایی در داخل و خارج کشور صورت گرفته است که به برخی از آن‌ها اشاره می‌شود.

نظریان و همکاران (۱۳۸۸) در پژوهشی به این نتیجه رسیدند که میان دو گروه زن و مرد از نظر متغیر آگاهی از خطرات سموم و نگرش نسبت به خطرات آفت‌کش و رفتار ایمنی در استفاده از سموم آفت‌کش تفاوت معنی‌داری وجود ندارد. نتایج نشان داد که میان سن کشاورزان، سابقه‌ی سمپاشی و استفاده از سمپاشی در کشاورزی توسط کشاورزان، فاصله از مرکز خدمات و تجربه کار کشاورزی، استفاده از کانال‌های ارتباطی و مشارکت اجتماعی با متغیر رفتار ایمنی کشاورزان در کاربرد سموم رابطه معنی‌داری وجود ندارد.

قاسمی و کرمی (۱۳۸۸) در تحقیقی در زمینه‌ی نگرش‌ها و رفتارهای گلخانه داران در فارس گزارش کردند که اکثر کسانی که در گلخانه‌ها مشغول به کار هستند، افرادی جوان، کم‌ساد و کم تجربه می‌باشند و باوجود جوان بودن و داشتن انگیزه بالا، نمی‌توانند از منابع اطلاعاتی موجود استفاده کنند. اکثر افراد موردمطالعه مصرف آفت‌کش‌ها را برای سلامتی انسان و محیط‌زیست مضر می‌دانند. همچین نتایج نشان داد قشر کارگران و مدیران از لحاظ نگرش با هم تفاوت معنی‌داری داشتند.

گل زردی و همکاران (۱۳۹۰) به این نتیجه رسیدند میزان تحصیلات پاسخگویان تأثیر مستقیم و معنی دار بر رفتار کشاورزان در استفاده از علف کش ها داشته و متغیرهای سن، میزان تحصیلات، مساحت زمین زراعی، فاصله زمین تا محل سکونت و سابقه کار از طریق تأثیر بر نگرش نسبت به استفاده از علف کش ها سبب تغییر در رفتار کشاورزان در استفاده از علف کش ها می شود.

عبدالله زاده و همکاران (۱۳۹۵) در پژوهشی نشان دادند مصرف سوم مشكلات مهمی مانند احساس خستگی، گرما و عرق کردن، سرفه و سردرد، سرگیجه التهاب و خارش در پوست، تهوع و استفراغ برای سلامتی کشاورزان ایجاد کرده است. قلاوندی (۱۳۹۴) در پژوهش خود در استان خوزستان نشان داد که ۱۸/۲ درصد کشاورزان در هنگام سم پاشی از شلوار بلند، ۱۷ درصد آن ها از روپوش ۴۴/۸ درصد از ماسک، ۳۲/۷ درصد دست کش، ۱۴/۵ درصد از چکمه، ۲۴/۲ درصد از کلاه، ۱۵/۸ درصد از عینک به عنوان رفتار ایمنی استفاده می کنند.

هوشمندان مقدم فرد و شمس (۱۳۹۵) در تحقیقی نشان داند ۸۲/۵ درصد از کشاورزان سطح بالایی از اقدامات احتیاطی در زمان مصرف سوم شیمیایی را به کار می بستند، همچنین رابطه بین دانش، ساعت کار، مساحت گلخانه و رضایت شغلی گلخانه داران با سطح اقدامات احتیاطی، مثبت و معنی دار بود.

نتایج تحقیق رسنا و همکاران (Recena *et al.*, 2006) در مطالعه خود در کشور بزرگ نشان دادند که کشاورزان با علائمی مثل سردرد، سرگیجه، دل درد و استفراغ پس از سم پاشی مواجه شده اند همچنین رابطه معناداری بین سابقه مسمومیت با شش تن دست ها یافت شد. همچنین نتایج نشان داد ۴۸ درصد از کشاورزان پس از آفت کش ها، تغییر سریع لباس، دوش گرفتن و شش تن دست ها گزارش شده است. در میان ۵۹/۶ درصد پاسخگویان پس از استفاده از آفت کش ها عوارض جانبی گزارش شده است. همچنین ۴۴/۳ درصد آنان گزارش دادند که در هنگام خوردن و آشامیدن دچار مسمومیت شده اند که بیش ۵۰ درصد این مسمومیت شامل استفراغ، سرگیجه و ناراحتی معده بوده است و سایر عوارض جانبی از دست دادن اشتها، خستگی، بینایی دشوار، چهره سوختن، تب، خارش بدن، نقاط بدن و وزنگ در گوش بود.

ایزین و بیلدیریم (Isin & Yildirim, 2007) در پژوهشی در کشور ترکیه گزارش کردند که کشاورزان از خطرات نهاده های شیمیایی در ک مناسبی دارند. همچنین بین نگرش و رفتار کشاورزان رابطه معنی داری مشاهده شد. عموماً کشاورزان آفت کش ها را برای انسان خطرناک می دانستند و برای محیط‌زیست خطرناک نمی دانستند. در بررسی اثرات سن، آموزش و تجربه نتایج نشان داده شد که جوان ترها آفت کش ها را بیشتر خطرناک می دانستند و هر چه تجربه کمتر و همچنین آموزش بیشتری داشتند، در ک بیشتری از خطرات آفت کش ها داشتند.

تحقیق آتریا (Atreya, 2007) در کشور نپال نشان داد که تفاوت معنی داری میان دو جنس در اقدامات پیشگیرانه در هنگام سم پاشی مشاهده شد. همچنین گزارش شد که بیش تر از ۹۳ درصد کشاورزان از آثار سوء سوم شیمیایی بر روی بدن حیوان و انسان مطلع بودند ولی اغلب هیچ گونه دانشی راجع به تمہیدات محافظتی در برابر آفت کش ها نداشتند. در بخش دیگری از یافته ها، رابطه مثبت و معنی داری بین سن و خواندن راهنمای استفاده از سوم، دوش گرفتن و تعویض لباس بعد از سم پاشی وجود داشت. بین تعویض لباس بعد از سم پاشی و نیز سطح تحصیلات رابطه معنی داری وجود داشت.

گون و کان (Gün & Kan, 2009) در تحقیقی در ترکیه گزارش کردند که تنها ۵۷ درصد کشاورزان در حین استفاده از آفت کش ها از وسایل حفاظتی مانند ماسک، دستکش و لباس مخصوص استفاده می کنند و یک درصد از آن ها بعد از استفاده از آفت کش ها هیچ گونه اقدامات بهداشتی خاصی از قبیل تعویض لباس و استحمام انجام نمی دهند. طبق یافته های این تحقیق در میان کشاورزان در گیر در استفاده از سوم، علائمی مثل سردرد، سرگیجه، اسهال، دل درد و استفراغ پس از سم پاشی گزارش شده است.

کارونامورتی و همکاران (Karunamoorthi *et al.*, 2012) مطالعه ای در کشور ایوپی با عنوان دانش و اقدامات کشاورزان در رابطه با مدیریت آفت کش ها گزارش کردند که بیش از ۹۹ درصد کشاورزان آگاهی زیادی راجع به تأثیر آفت کش ها بر سلامتی انسان داشتند. همچنین ۷۷/۲ زارعان، ظروف خالی شده آفت کش ها را برای کارهای مختلف در خانه استفاده می کردند. همچنین برای کشاورزان مرتبط با سم پاشی، علائمی مثل سردرد، سرگیجه، دل درد و استفراغ پس از سم پاشی گزارش شده است.

تحلیل رفتار ایمنی - بهداشتی کشاورزان دشت مغان در بکارگیری سموم شیمیایی

تحقیق الزین و موسالامی (Al-zain & Mosalami, 2014) در کشور فلسطین نشان داد کشاورزانی که سطح تحصیلات بالایی داشتند درک درستی از آفتکش‌ها داشتند و همچنین نتایج این تحقیق نشان داد علائم مانند اثرات پوستی، سردرد و سرگیجه تهوع و درد معده در میان کشاورزان درگیر با سموم شیمیایی گزارش شده است.

تحقیق هیوبراکن و همکاران (Houbreken *et al.*, 2016) در کشور ویتنام نشان می‌دهد که تنها ۳۰ درصد از کشاورزان دانش بالایی نسبت به آفتکش‌ها داشتند. همچنین ۵۱ درصد کشاورزان مورد مطالعه ظروف باقی‌مانده سموم را در محیط رها می‌کردند و فقط ۳۱ درصد از آنان اقدام به سوزاندن یا دفن ظروف می‌کردند. نظر به اهمیت موضوع رفتار کشاورزان نسبت به سموم شیمیایی در کشاورزی مطالعات متعددی در جهان صورت گرفته است که خلاصه‌ای از آنها در جدول ۱ ارائه شده است.

جدول ۱- خلاصه‌ای از پیشینه تحقیقات انجام شده

نام محقق و سال انجام پژوهش	یافته‌ها
جالو و همکاران (Jallow <i>et al.</i> , 2017)	نتایج این تحقیق نشان داد اکثریت پاسخ‌دهندگان حدود ۷۵ درصد پاسخ دادند که منابع اطلاعاتی در مورد مدیریت آفات و آفتکش‌ها را از مراکز فروش سموم شیمیایی کسب می‌کنند و همچنین حدود ۶۰ و ۷۰/۵ درصد از کشاورزان پاسخ دادند استفاده از سموم شیمیایی به ترتیب برای محیط‌زیست و انسان‌ها خطر دارد. کشاورزان جوان به درک خطرات زیست‌محیطی و انسانی از آفتکش‌ها در مقایسه با کشاورزان قدیمی‌تر آگاه‌تر بودند. حدود ۵۴ درصد از کشاورزان بر این باور بودند که استفاده بیش از حد آفتکش‌ها، برای بازده بالا ضروری است.
سانکوه و همکاران (Sankoh <i>et al.</i> , 2016)	طبق یافته‌ها حدود ۷۱ درصد از کشاورزان پاسخ دادند که هیچ دانش، اطلاع و آموزش کافی در مورد نحوه استفاده صحیح آفتکش‌ها نداشتند. همچنین مشکلات سلامتی مانند تهوع، اختلالات تنفسی و تاری دید چشم در میان کشاورزانی که از آفتکش‌ها استفاده می‌کردند نسبت به کسانی که آفتکش‌ها استفاده نمی‌کردند به طور قابل توجهی بالاتر بود.
پاسین و همکاران (Yassin <i>et al.</i> , 2002)	طبق یافته‌ها کشاورزان دانش بالایی در مورد تأثیرات بهداشتی آفتکش‌ها داشتند (۹۷.۹٪). علائم مسمومیت مرتبط با آفتکش‌ها شامل سردرد و سرگیجه، خارش و تحریک پوست، استفراغ و اسهال، تب، ضعف عضلانی، درد قفس سینه با آفتکش‌ها گزارش شده است شایع ترین علائم مسمومیت بین کشاورزان سوزش چشم در بین کشاورزان بود (۶۴.۳٪). اکثر کارگران مزرعه از اقدامات حفاظتی در هنگام استفاده از آفتکش‌ها مطلع بودند. با این حال، هیچ کس اقدامات احتیاطی را ناجم نمی‌داد. دلیل عدم استفاده از ابزار محافظت شخصی، در میان کشاورزان مزرعه می‌تواند بی‌دقیقی کشاورزان، ناراحتی، هزینه یا عدم دسترسی به آن نسبت داده شده است.
دالماز و همکاران (D'Almaz <i>et al.</i> , 2006)	نتایج این تحقیق نشان می‌دهد که ۴۹/۳ درصد کشاورزان به طور بالقوه رفتار غیر ایمن در ارتباط با تجهیزات فردی داشتند. رایج‌ترین موارد حفاظتی مورداً استفاده کشاورزان کلاه و چکمه‌ها بودند، اما عدم استفاده از دستکش، عینک، ماسک صورت، روپوش، مشکلات تنفسی در بین کشاورزان گزارش شد. همچنین، کشاورزانی که قبل‌اً سابقه مسمومیت داشتند از تجهیزات محافظتی همچون کلاه، چکمه، دستکش، عینک بیشتر از کشاورزانی که سابقه مسمومیت نداشتند استفاده می‌کردند.
ایبتایو (Ibitayo, 2006)	نتایج نشان داد دانش و اگاهی از آفتکش‌ها اندک است و همچنین طبق یافته‌ها حدود ۸۱/۱ درصد پاسخ‌دهندگان معتقد بودند دلیل استفاده از آفتکش فقط برای به دست آوردن بازده بالاتر است. حدود ۹۷ درصد از پاسخ‌دهندگان هنگام سم پاشی از دستکش یا عینک، ماسک دهان استفاده نمی‌کنند و همچنین رفتار کشاورزان نسبت به پس‌مانده‌های آفتکش‌ها سنجیده شد. ۳۴/۸ درصد پاسخ دادن برای ذخیره آب آشامیدنی استفاده می‌گردند. ۲۳/۲ درصد آن‌ها را می‌فروشند. ۹ درصد از کشاورزان جواب دادند که آن‌ها را دفع می‌کنند. ۷/۳ درصد بیان کردند آن‌ها را در بینطقه رها می‌کنیم. ۴ درصد جواب دادند ظروف باقیمانده را به کانال‌ها می‌ریزیم و همچنین ۴ درصد کشاورزان پاسخ دادند که ظروف باقیمانده برای ذخیره آب آشامیدنی برای حیوانات مزرعه استفاده می‌گردد.

ادامه جدول ۱

نام محقق و سال انجام پژوهش	یافته‌ها
ساعد و همکاران (Sa'ed, et al., 2010)	نتایج نشان داد بین دانش کشاورزان و روش ایمنی محافظت شخصی همبستگی مثبت و معناداری در حد یک درصد وجود دارد و همچنین طبق یافته‌های تحقیق رفتارهای نایامن کشاورزان باعث ذخیره‌سازی مواد آفت‌کش در خانه، آمده‌سازی از آفت‌کش‌ها در آشپزخانه، دفع ناکافی خالی ظروف آفت‌کش‌ها، خوردن و نوشیدن در طول آفت‌کش و با استفاده از لباس‌های محافظ نامناسب مشخص شد و همچنین علائم مسمومیت در بین کشاورزان، بثورات پوستی ۳۷/۵ درصد، سردرد ۳۷ درصد، تعریق بیش از حد ۲۴/۹ درصد و اسهال ۲۱/۳ درصد گزارش شد. همبستگی منفی معناداری در حد یک درصد بین علائم مسمومیت و اقدامات حفاظتی وجود دارد.
کارونامورثی و ایرگالم (Karunamoorthi & Yirgalem, 2013)	نتایج نشان داد ۵۲/۴ درصد از پاسخ دهنده‌گان در مطالعه، دانش و آگاهی استفاده از تجهیزات حفاظت فردی در هنگام سماپاشی داشتند. در حالی که ۴۱/۹ درصد از کارگران مزرعه قادر به خواندن برچسب آفت‌کش‌ها نبودند. نزدیک به ۸۰/۹ درصد از کارگران مزرعه بیان کردند که حشره‌کش‌ها برای انسان و دیگر موجودات زنده خط‌نماک می‌باشند. تنها، ۲۸/۵ درصد از پاسخ دهنده‌گان معتقد بودند که حشره‌کش برای محیط‌زیست مضر نیستند. ۷۱/۴ درصد از کارگران مزرعه معتقد بودند ماسک و تجهیزات فردی در هنگام سماپاشی ضروری می‌باشد و همچنین حدود ۷۵/۳ درصد از کارگران هنگام سماپاشی هرگز نوشیدنی و یا سیگار استفاده نمی‌کردند. نتایج تحلیل آماری نشان داد ارتباط آماری معنی‌داری بین تجهیزات حفاظت فردی از سوی کارگران در هنگام سماپاشی وجود نداشت. در حالی که، همبستگی قوی بین تجهیزات حفاظت فردی با سن و وضعیت آموزشی و تجربه کاری در حد یک درصد وجود داشت.
موهانتی و همکاران (Mohanty et al., 2013)	طبق یافته‌های این تحقیق حدود ۴۲ درصد از کشاورزان دانش خوبی در مورد آفت‌کش‌ها داشتند. عدم استفاده از وسائل حفاظت فردی در هنگام سماپاشی ۴۰ و ۷۰ درصد از پاسخ دهنده‌گان متفاوت بود. حدود ۶۸ درصد از کشاورزان ظروف باقیمانده آفت‌کش‌ها را دفع، در حالی که ۴۸ درصد باقی‌مانده آفت‌کش‌ها را به خاک اضافه می‌کنند. ارتباط معنی‌داری در سطح یک درصد بین دانش کشاورزان با سطح تحصیلات و میزان کاربرست شیوه‌های حفاظتی مربوط به آفت‌کش‌ها مشاهده شد. نزدیک به ۳/۲ درصد از کشاورزان گزارش داد که آن‌ها در هنگام سماپاشی هیچ‌چیزی مصرف نمی‌کنند و ۶۳ درصد از کشاورزان جواب دادند بعد از سماپاشی لباس‌ها را شستشو می‌دهند.
جابر و عبدالطیف (Gaber & Abdel-Latif, 2012)	کشاورزانی که سطح تحصیلات بالاتری داشتند، از تأثیرات آفت‌کش‌ها بر سلامتی و مسیرهای آلوگی با آفت‌کش‌ها را آگاهی بیشتری داشتند. همچنین آن‌ها دستورالعمل درج شده روی ظروف آفت‌کش‌ها را مطالعه و اقداماتاحتیاطی بعد از تماس را رعایت می‌کردند نتایج نشان داد ۶۴ درصد کشاورزان از بیماری‌های قلبی و تنفسی رنج می‌برند و همچنین ۴ درصد از کشاورزان سابقه مسمومیت حاد با آفت‌کش‌ها داشتند. ۹۸ درصد پاسخ دهنده‌گان جواب دادن در هنگام سماپاشی از ماسک استفاده می‌کنند. ۴۲ درصد جواب دادند که بعد از سماپاشی دست و صورت خود را می‌شویند. ۷۴ درصد از کشاورزان جواب دادند بعد از سماپاشی به حمام می‌روند؛ و همچنین ۹۰ درصد بیان کردند بعد از سماپاشی لباس‌های خود را عوض می‌کنند.
کوماری (Kumari, 2013)	نتایج نشان می‌دهد بین تجربه کشاورزی با دانش در استفاده ایمنی از آفت‌کش‌ها رابطه معناداری پیدا شد. سن هیچ تأثیری بر روی دانش در استفاده ایمن از آفت‌کش‌ها نداشت. در حالی که در مورد جنسیت با دانش استفاده ایمنی از آفت‌کش‌ها رابطه معناداری در سطح پنج درصد گزارش شد. جالب توجه است، کارگرانی که در مزارع بسته کار می‌کردند دانش و آگاهی بیشتری از کسانی که در مزارع باز کار می‌کردند، داشتند و همچنین ارتباط معناداری بین دانش و اقدامات حفاظتی کشاورزان در سطح یک درصد وجود دارد. علائم مسمومیت ناشی از استفاده از آفت‌کش شامل بثورات پوستی ۴۰/۵ درصد، سردرد ۴۸ درصد، تعریق بیش از حد ۲۲/۵ درصد و اسهال ۲۱/۳ درصد بود و همچنین یک ارتباط معنی‌دار و منفی بین علائم مسمومیت و اقدامات حفاظتی کشاورزان وجود داشت.

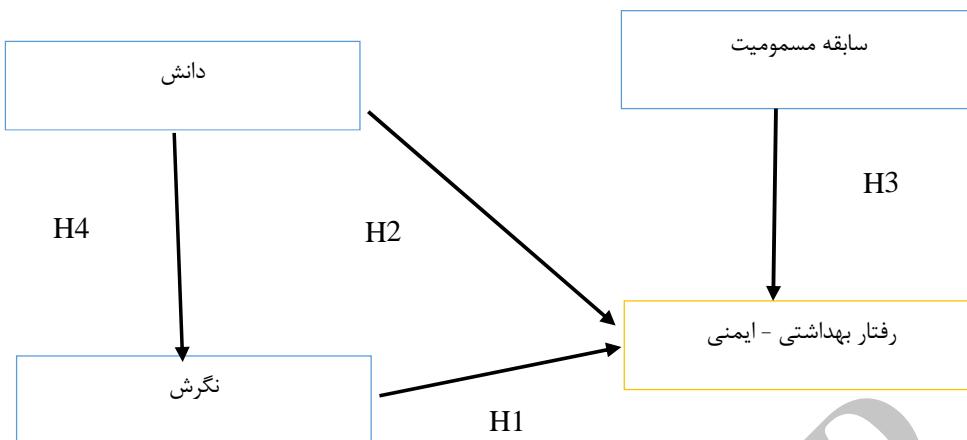
ادامه جدول ۱

نام محقق و سال انجام پژوهش	یافته‌ها
لولایی و همکاران (Lolai <i>et al.</i> , 2014)	نتایج نشان داد حدود ۵۸ درصد از کشاورزان حداقل یکی از تجهیزات اینمنی را در طول کار خود با آفت‌کش‌ها استفاده می‌کردند، همچنین بین میزان مسمومیت و نقش بجهه‌ها در سمپاشی رابطه معنی‌داری وجود داشت. یعنی هر چقدر بجهه‌ها بیشتر در انجام سمپاشی همکاری داشتند میزان مسمومیت نیز بیشتر بود. نزدیک به نیمی از کشاورزان (حدود ۴۴ درصد) در زمان استفاده از آفت کش از ماسک استفاده نکرده بودند. مشخص شد که ۴۲ درصد از پاسخ‌دهندگان از آفت‌کش‌ها در خانه‌ها و باغات شخصی خود استفاده کرده بودند. ۸۵ درصد از مواد شیمیایی را در محل زندگی خود نگهداری می‌کردند. نتایج نشان داد که نزدیک به ۸۵ درصد از کشاورزان تعمدًا ظروف آفت‌کش را در مزارع و محیط‌های اطراف انداخته بودند.
توفالو و همکاران (Tofolo <i>et al.</i> , 2014)	نتایج نشان داد که کشاورزان با سطح تحصیلات پایین به اطلاعات قوی نیاز داشتند تا آگاهی و دانش خود در زمینه استفاده از آفت‌کش‌ها، خرید آفت‌کش‌ها و مدیریت و دفع ظروف خالی سوم را افزایش دهند. در خصوص علت عدم مطالعه برچسب نصب شده روی قوطی آفت‌کش‌ها، تقریباً ۴۰ درصد از کشاورزان اظهار کردند که کلمات پیش از حد کوچک چاپ شده و خواندن آن‌ها غیر ممکن است. علاوه بر این، ۹۰ درصد از آن‌ها اعلام کردند دانش کافی در استفاده از آفت‌کش‌ها را نداشتند، همچنین نتایج نشان داده که کشاورزان به شیوه‌های سنتی از استفاده آفت‌کش‌ها استفاده می‌کردند که هم خطراتی برای سلامتی خودشان و هم محیط‌زیست به وجود آورده‌اند.
اوسترلند و همکاران (Oesterlund <i>et al.</i> , 2014)	کشاورزان آگاهی ضعیفی در مورد مسمومیت آفت‌کش داشتند، اکثر کشاورزان تجهیزات حفاظت فردی مناسبی داشتند ولی از لحاظ بهداشتی رعایت نمی‌کردند. ارتباط معناداری بین تعداد دفعات سمپاشی با نوع سوم دفع آفات یافت شد ولی با عالم مسمومیت با آفت‌کش رابطه معناداری یافت نشد. تنها ارتباط معنی‌داری بین دیدن و مکیدن نازل سمپاش پشتی و مسمومیت با آفت‌کش گزارش شده است.
دای و همکاران (Dey <i>et al.</i> , 2013)	نتایج نشان داد ۵۸/۳۰ درصد از کشاورزان پاسخ دادند که فروشنده‌گان سوم شیمیایی را به عنوان منبع اطلاعات برای دانش مربوط به آفت‌کش‌ها استفاده می‌کردند و طبق یافته‌ها بیماری مانند سوزش ۳۱/۸ درصد، خارش چشم ۳۲/۸ درصد، خشکی گلو ۲۰/۵ درصد، قرمزی پوست تکه‌های سفیدرنگی ۳۲/۸ درصد، بی‌حسی، ضعف عضلانی؛ ۳۰/۵ درصد، درد قفسه سینه ۳۴/۱ درصد، ترشح بزاق ۳۳/۱ درصد، در منطقه مورد مطالعه مشاهده شد.
الزدجالی و همکاران (Al-Zadjali <i>et al.</i> , 2013)	نتایج نشان داد سن پاسخ‌دهندگان هیچ تأثیری بر تجهیزات فردی (دستکش و ماسک) نداشت. در میان پاسخ‌دهندگان آن‌هایی که آموزش‌های لازم و اطلاع کافی در هنگام استفاده از آفت‌کش‌ها داشتند، از تجهیزات فردی (دستکش و ماسک) استفاده می‌کردند.
پانتاری و همکاران (Yuantari, <i>et al.</i> , 2015)	نتایج نشان داده شده است که بیش از ۸۰ درصد از کشاورزان دانش و آگاهی کافی در مورد خطرات آفت‌کش‌ها داشتند. همچنین ارتباط معناداری بین دانش و نگرش وجود داشت. لذا، برای تعییر رفتار سالم و ایمن نسبت به آفت‌کش‌ها بالا بردن میزان دانش و اصلاح نگرش ضروری می‌باشد.
ایلماز (Yilmaz, 2015)	نتایج نشان داد که رابطه معنی‌داری بین اندازه مزرعه، گوش دادن به برنامه‌های مرتبط با کشاورزی از طریق رادیو و تلویزیون، نیازهای اطلاعات راجع به بیماری‌ها، حشرات و مدیریت آفات با استفاده کشاورزان از تجهیزات حفاظتی شخصی در هنگام کاربرد آفت‌کش‌ها وجود داشت.

ادامه جدول ۱

نام محقق و سال انجام پژوهش	یافته‌ها
دامالاس و عبداللهزاده (Damalas & Abdollahzadeh, 2016)	نتایج نشان می‌دهد که ۴۹/۳ درصد کشاورزان به طور بالقوه رفتار ناامن در ارتباط با استفاده از تجهیزات فردی داشتند. رایج ترین موارد حفاظتی مورداً استفاده کشاورزان کلاه و چکمه‌ها بودند، اما در اثر عدم استفاده از دستکش، عینک، ماسک صورت، روپوش، مشکلات تنفسی در بین کشاورزان گزارش شد. همچنین کشاورزانی که قبل‌اً ساقه مسمومیت داشتند از تجهیزات محافظتی همچون کلاه، چکمه، دستکش و عینک بیشتر از کشاورزانی که سابقه مسمومیت نداشتند استفاده می‌کردند و تحلیل رگرسیون نشان داد که مسمومیت در گذشته، ناشی از عدم رعایت تجهیزات حفاظتی فردی بوده است. همچنین درک حفاظت فردی در مقابل مواد خطرناک متاثر از عواملی نظیر سطح تحصیلات، آموزش قبلی کشاورزان (در زمینه سم پاشی با تجهیزات، پارامترهای برنامه‌ریزی، خطرات سلامت انسان و محیط‌زیست، مسائل ایمنی) و اندازه مزروعه تحت کشت بوده است، ولی سن اثر منفی نشان داد، یعنی کشاورزان مسن‌تر تمایلی به استفاده محافظت فردی از سم پاشی نداشتند.
دامالاس و همکاران (Damalas et al., 2006)	تقریباً تمام کشاورزان (۹۹) فکر کردن که آفت‌کشن‌ها می‌توانند تأثیرات جدی بر سلامت کاربران داشته باشند. تماس پوستی به عنوان شایع‌ترین روش قرار گرفتن در معرض استفاده از سوموم می‌باشد (۵۸). علیرغم آگاهی از خطرات بالقوه سلامت با استفاده از آفت‌کشن‌ها، بخش قابل توجهی از کشاورزان (۴۶) گزارش دادند که هنگام استفاده از آفت‌کشن‌ها، هیچ‌گونه تجهیزات حفاظتی خاصی را استفاده نمی‌کنند. از کسانی که گزارش دادند که از تجهیزات حفاظتی استفاده می‌کنند، اکثر اظهار داشتند که معمولاً از کلاه (۴۷) و چکمه (۶۳) استفاده می‌کنند. تنها چند تن از کشاورزان با استفاده از ماسک صورت (۳)، دستکش (۸) و لباس مخصوص (۷) به طور منظم گزارش کردند.
دامالاس و همکاران (Damalas et al., 2008)	طبق یافته‌های رفتار کشاورزان نسبت به پسماندهای آفت‌کشن‌ها پس از استفاده در مزرعه، نتایج نشان داد که ۳۰/۲ درصد از کشاورزان پاسخ دادند که آن‌ها را در زمین رها می‌کنند. ۳۳/۳ درصد پاسخ دادند که آن‌ها را در نزدیکی کابالهای آبیاری پرتاپ می‌کنند و ۱۷/۹ درصد در فضای باز آن‌ها را آتش می‌زنند و ۱۱/۱ درصد در زباله‌های عمومی ادغام می‌کنند.

- با توجه به مطالب اشاره شده، بخش کشاورزی به عنوان جبهه و خط مقدم با این مواد شیمیایی سرکار دارند و رفتارهای آن‌ها می‌توانند تأثیرات مثبت یا منفی زیادی بر سلامت خودشان، امنیت غذایی جامعه و محیط‌زیست داشته باشد و لذا ضرورت مدیریت صحیح تولید کنندگان بخش کشاورزی از جمله بخش زراعی در زمان بکارگیری سوموم شیمیایی امری ضروری است. با توجه به مطالب ذکر شده، هدف کلی این پژوهش تحلیل رفتار ایمنی - بهداشتی کشاورزان دشت مغان در بکارگیری سوموم بوده است. در راستای هدف کلی فوق، فرضیات زیر در قالب چارچوب نظری پژوهش (نگاره ۱) در نظر گرفته شده است.
- فرضیه (۱): بین نگرش نسبت به سوموم شیمیایی با رفتار بهداشتی ایمنی کشاورزان دشت مغان در بکارگیری سوموم شیمیایی رابطه وجود دارد.
 - فرضیه (۲): بین دانش نسبت به سوموم شیمیایی با رفتار بهداشتی ایمنی کشاورزان دشت مغان در بکارگیری سوموم شیمیایی رابطه وجود دارد.
 - فرضیه (۳): بین ساقه مسمومیت با رفتار بهداشتی - ایمنی کشاورزان دشت مغان در بکارگیری سوموم شیمیایی رابطه وجود دارد.
 - فرضیه (۴): بین دانش نسبت به سوموم شیمیایی با نگرش کشاورزان نسبت به سوموم شیمیایی رابطه وجود دارد.

نگاره ۱- مدل مفهومی تحقیق: تحلیل رفتار بهداشتی - ایمنی کشاورزان دشت مغان در بکارگیری سموم شیمیایی

روش پژوهش

این پژوهش از نوع پژوهش‌های کاربردی، از نظر گردآوری داده‌ها میدانی و از نظر شیوه تحلیل جزء تحقیقات توصیفی- همبستگی است. جامعه آماری این تحقیق شامل کشاورزان دارای کشت آبی سال زراعی ۱۳۹۶ - ۱۳۹۵ در دشت مغان (بیله سوار، پارس‌آباد، گرمی) بودند ($N=996$). با استفاده از جدول نمونه‌گیری کرجی و مورگان (۱۹۷۰) حداقل حجم نمونه ۳۷۰ نفر تعیین شد که برای افزایش ضریب اطمینان در مجموع ۴۰۰ پرسشنامه در بین پاسخ‌گویان در سال زراعی ۱۳۹۵ - ۱۳۹۶ توزیع و جمع‌آوری شد. روش نمونه‌گیری چندمرحله‌ای استفاده شد. در مرحله اول، از بین کشاورزان کشت آبی در سه شهرستان پارس‌آباد، بیله سوار و گرمی با انتساب متناسب و به طور تصادفی تعداد نمونه تعیین شد. در مرحله دوم، ابتدا در بخش‌ها و دهستان‌های شهرستان‌ها زمین‌های دیم‌کاری و غیرآبی مشخص و از جامعه آماری حذف شد. در مرحله سوم تعداد نمونه کشاورزان در بین بخش‌ها و دهستان‌های هر شهرستان تعیین شده و به صورت تصادفی به عنوان نمونه مورد ارزیابی قرار گرفتند. بر این مبنای ۷ بخش، ۱۰ دهستان و ۴۱ روستا تعیین شد و جمع‌آوری اطلاعات از ۴۰۰ کشاورز به طور تصادفی از مناطق تحقیق انجام گرفت (جدول ۲). ابزار اصلی تحقیق پرسشنامه‌ای بود که شامل ۴ بخش خصوصیات جمعیت شناختی، دانش با ۷ گویه، نگرش با ۶ گویه، سابقه مسمومیت با ۷ گویه و سازه وابسته تحقیق نیز شامل رفتار ایمنی بهداشتی کشاورزان دشت مغان در بکارگیری سموم شیمیایی بود که ۸ بعد را شامل می‌شد. بررسی روایی محتوا برای پرسشنامه با بهره‌گیری از نظرات اعضای هیأت علمی دانشگاه و پایابی آن با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ برای سازه‌های دانش، نگرش، سابقه مسمومیت و رفتار بهداشتی به ترتیب 0.73 , 0.76 , 0.82 و 0.80 مورد تأیید قرار گرفت (جدول ۳). پس از تکمیل پرسشنامه، داده‌های جمع‌آوری شده موجود در پرسشنامه کدگذاری شده توسط نرم‌افزار SPSS²³ LISREL_{8.80} مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت. به منظور سطح‌بندی نگرش کشاورزان نسبت به سوم شیمیایی، از روش فاصله‌ای انحراف معیار از میانگین (ISDM) استفاده شد. در این روش، داده‌های به دست آمده به چهار سطح تقسیم و در نهایت بر اساس فراوانی، انحراف معیار و درصد به دست آمده در هر سطح، وضعیت متغیر مورد نظر ارزیابی شد (Bondori et al., 2018; Shiri et al., 2013).

نگرش منفی: $\text{Min} < \text{Mean}-\text{Sd}$

نسبتاً منفی: $\text{Mean}-\text{Sd} < \text{Mean}$

نسبتاً مثبت: $\text{Mean} < \text{Mean}+\text{Sd}$

مثبت: $\text{Mean}+\text{Sd} < \text{Max}$

برای توصیف و تحلیل داده‌ها از آمار توصیفی و استنباطی استفاده شد. در بخش توصیفی از آماره‌های توزیع فراوانی، درصد، بیشینه، کمینه، میانگین و انحراف معیار و در بخش استنباطی نیز برای اندازه‌گیری تأثیر متغیرهای مستقل بر متغیر وابسته از آزمون‌های تفاوت میانگین، ضریب همبستگی توسط نرم‌افزار SPSS^{8.80} و از نرم‌افزار LISREL^{8.80} برای انجام الگوی معادلات ساختاری (SEM) در قالب دو رویکرد تحلیل عاملی تاییدی (CFA) و تحلیل مسیر برای آزمون فرضیات مورداستفاده قرار گرفت. برای شناسایی اثرات رفتار ایمنی بهداشتی کشاورزان دشت مغان در بکارگیری سومون شیمیایی از مدل سازی معادلات ساختاری استفاده شد. برای سنجش برآذش مدل، آماره‌ها و شاخص‌های مختلفی عرضه شده است. در این پژوهش از کلیه شاخص‌های پیشنهادی کلین (Kline, 2005) و سان (Sun, 2005) استفاده گردید. بر اساس نتایج مندرج در جدول ۴ شاخص‌های برآذش مدلی به دست آمده نشان‌دهنده برآذش مناسب مدل مورد مطالعه با داده‌های مشاهده شده بود.

جدول ۲- شهرستان‌ها، بخش‌ها، دهستان‌ها و روستاهای مورد مطالعه و تعداد نمونه اختصاص یافته به هر یک از آن‌ها

نام شهرستان	نام بخش	نام دهستان	مرکز دهستان	نام روستا	تعداد نمونه
زنجان	پردیس	ایران آباد		ایران آباد	۱۸
زنجان	پردیس	اجبلو		اجبلو	۱۴
زنجان	پردیس	مجیدآباد		مجیدآباد	۸
زنجان	پردیس	قوجا بیگلو		قوجا بیگلو	۷
زنجان	پردیس	گوشلو		گوشلو	۱۴
زنجان	پردیس	ملکندي		ملکندي	۱۰
زنجان	پردیس	دوست کندي		دوست کندي	۸
زنجان	پردیس	ابراهيم آباد جدید		ابراهيم آباد جدید	۱۳
زنجان	پردیس	پيراباتلو		پيراباتلو	۵
زنجان	پردیس	اولتان		اولتان	۱۴
زنجان	پردیس	اسلام آباد جدید		اسلام آباد جدید	۳۳
زنجان	پردیس	حاج حسن کندي		حاج حسن کندي	۷
زنجان	پردیس	محمود آباد		محمود آباد	۲۶
زنجان	پردیس	حلاج آباد		حلاج آباد	۵
زنجان	پردیس	فیروز آباد		فیروز آباد	۱۳
زنجان	پردیس	اوزون قوي ۱		اوزون قوي ۱	۱۳
زنجان	پردیس	تكله بخش ۱		تكله بخش ۱	۱۱
زنجان	پردیس	اق قباق سفلی (نادر کندي)		اق قباق سفلی (نادر کندي)	۱۶
زنجان	پردیس	حاج امير کندي		حاج امير کندي	۶

تحلیل رفتار ایمنی - بهداشتی کشاورزان دشت مغان در بکارگیری سموم شیمیایی

ادامه جدول ۲

نام شهرستان	نام بخش	نام دهستان	مرکز دهستان	نام روستا	تعداد نمونه
				خانلر قشلاقی بالا بیگلو	۳
				سرخای بیگلو	۳
				نور محمد کندی (سفلی)	۷
				محبوب کندی	۱۲
				قلیج خان کندی	۶
				کل تپه	۴
				تقی کندی	۶
				بران علیا	۱۰
				دلیک یارقان	۸
				بابک	۳۰
				عزیز کندی	۶
				الی کندی (آلی کریمی و شعبان)	۶
				گلمعلی صفر	۲
				باباش سفلی	۴
				قره جالو ایمان	۴
				گردیگل علیا	۶
				گردیگل نورالدین	۲
				آقا محمد بیگلو	۱۵
				لکوان	۵
				علی قاپو	۹
				تولان	۵
				قرابه آغل	۶
					۴۰۰
					جمع کل

بررسی آباد

بیله سوار

جدول ۳- ضرایب پایابی ابزار تحقیق

متغیرها	تعداد سؤالات	آلفای کرونباخ	میانگین واریانس استخراج شده	پایابی ترکیبی
رفتار بهداشتی - ایمنی	۸	۰/۸۲	۰/۸۰	۰/۹۸
نگرش	۶	۰/۷۳	۰/۷۶	۰/۹۵
دانش	۷	۰/۷۶	۰/۸۶	۰/۹۷
سابقه مسمومیت	۷	۰/۷۵	۰/۶۴	۰/۹۲

جدول ۴- شاخص‌های برازش مدل

شاخص	ردیف کای/درجه آزادی (χ^2/df)	حد مطلوب*	مقدار گزارش شده
معنی‌داری (P - Value)	۰/۰۵	۰/۰۰۵	۰/۰۰۰
میانگین محدود پس‌مانده استاندارد شده (SRMR)	۰/۰۸	۰/۰۵۰	۰/۰۵۰
شاخص برازنده (GFI)	۰/۹۰	۰/۹۱	۰/۹۱
شاخص تعديل برازنده (AGFI)	۰/۹۰	۰/۸۹	۰/۸۹
شاخص نرم‌شده برازنده (NFI)	۰/۹۰	۰/۹۵	۰/۹۵
شاخص نرم‌شده برازنده (NNFI)	۰/۹۰	۰/۹۸	۰/۹۸
شاخص برازنده فزاینده (IFI)	۰/۹۰	۰/۹۸	۰/۹۸
شاخص برازنده تطبیقی (CFI)	۰/۹۰	۰/۹۸	۰/۹۸
ریشه دوم برآورد واریانس خطای تقریب (RMSEA)	۰/۰۸	۰/۰۴۲	۰/۶۹

یافته‌ها و بحث

(الف) نتایج توصیفی

مطابق تحلیل داده‌ها، میانگین سنی پاسخ‌گویان ۳۷ سال، بیشینه و کمینه آن به ترتیب ۸۵ و ۱۶ سال بود. از مجموع پاسخ‌گویان مورددبررسی در این پژوهش، ۹۹/۲ درصد مرد و ۰/۸ درصد زن بودند. از حاظ تأهل ۲۴/۸ درصد مجرد و ۷۵/۲ درصد متاهل بودند. با توجه به یافته‌های تحقیق، ۵۱ درصد جواب دادند شغل دیگری هم در کنار شغل کشاورزی داشتند از نظر میزان تحصیلات، ۵/۵ درصد بی‌سواد، ۴۷/۵ درصد ابتدایی - راهنمایی، ۲۳/۳ درصد دبیرستان و ۲۳/۷ درصد مدرک دانشگاهی داشتند. فاصله محل سکونت پاسخ‌گویان تا نزدیک‌ترین مرکز خدمات جهاد کشاورزی نشان می‌دهد، کشاورزان به طور میانگین ۲۷ کیلومتر از مرکز خدمات فاصله دارند. میانگین سابقه سه‌ماشی در مزرعه ۱۱ سال و بیشینه و کمینه آن نیز به ترتیب ۴۵ و صفر سال بود. با توجه به یافته‌های پژوهش، ۵۷ درصد از کشاورزان از شغل کشاورزی خود رضایت داشتند و ۴۳ درصد از شغل کشاورزی رضایت نداشتند. نتایج اولویت‌بندی سنجش نگرش کشاورزان نسبت به سوم شیمیایی در جدول ۵، نشان می‌دهد گویه "استفاده از سوم شیمیایی در کشاورزی، سلامتی انسان‌ها را به خطر می‌اندازد" با بیشترین میانگین در رتبه اول قرار گرفت و گویه "استفاده از سوم شیمیایی در کشاورزی باعث آلودگی آبهای سطحی و زیرزمینی می‌شوند." دارای کمترین میانگین در اولویت آخر قرار گرفت. نتایج حاصل از نگرش کشاورزان نسبت به مصرف سوم شیمیایی در جدول ۶ نشان داده شده است. مطابق نتایج، ۱۵/۸ درصد پاسخ‌گویان نگرش منفی، ۳۱/۸ درصد نسبتاً منفی، ۳۴/۰ درصد در حد نسبتاً مثبت و ۱۸/۵ درصد در حد مثبت نسبت به سوم شیمیایی داشتند که نتایج تحقیق نظریان و همکاران (۱۳۸۸)، محظوظی و گرجی (۱۳۹۶)، نیز همسو با این نتیجه است. ولی تحقیقات قاسمی و کرمی (۱۳۸۸)، گل زردی و همکاران (۱۳۹۰) و آمره اباته (Amera & Abate, 2008)، با این نتیجه مغایرت داشت.

جدول ۵- اولویت‌بندی متغیرهای نگرش کشاورزان نسبت به افت کش‌ها

گویه‌ها	ردیف	میانگین	انحراف معیار	رتبه
استفاده از سوم شیمیایی در کشاورزی، سلامتی انسان‌ها را به خطر می‌اندازد.	۱	۱/۵۴	۳/۵۶	
استفاده بی‌رویه از سوم شیمیایی در کشاورزی، باعث به خطر انداختن حیوانات اهلی و وحشی می‌شود.	۲	۱/۳۹	۳/۴۶	
کاربرد سوم برای افزایش محصول ضروری است.	۳	۱/۵۹	۳/۲۶	
استفاده از سوم شیمیایی در کشاورزی باعث تخریب محیط‌زیست، می‌شود.	۴	۱/۵۱	۳/۲۳	
کشاورز موفق کسی است که محصولی سالم و بدون هچ گونه سم تولید کند.	۵	۱/۷۶	۳/۱۲	
استفاده از سوم شیمیایی در کشاورزی باعث آلودگی آبهای سطحی و زیرزمینی می‌شوند.	۶	۱/۴۸	۳/۰۲	

طیف ارزیابی: ۱ = کاملاً مخالف، ۲ = مخالف، ۳ = نظری ندارم، ۴ = موافق، ۵ = کاملاً موافق

تحلیل رفتار ایمنی - بهداشتی کشاورزان دشت مغان در بکارگیری سموم شیمیایی

جدول ۶- سطح‌بندی نگرش کشاورزان نسبت به سموم شیمیایی

درصد	فراوانی	سطوح نگرش
۱۵/۸	۶۳	منفی
۳۱/۷	۱۲۷	نسبتاً منفی
۳۴/۰	۱۳۶	نسبتاً مثبت
۱۸/۵	۷۴	مثبت
۱۰۰/۰	۴۰۰	جمع کل

نتایج اولویت‌بندی رفتار بهداشتی و ایمنی کشاورزان دشت مغان در بکارگیری سموم شیمیایی در جدول ۷ نشان می‌دهد که گویه "تعویض سریع لباس‌ها بعد از آماده کردن و سم پاشی در مزرعه" دارای بیشترین میانگین در اولویت اول و گویه "کشیدن سیگار در حین آماده کردن و سم پاشی در مزرعه" دارای کمترین میانگین و در اولویت آخر قرار گرفت.

همچنین نتایج یافته‌ها برای بررسی سنجش دانش کشاورزان نسبت به بکارگیری سموم شیمیایی در جدول ۸ نشان می‌دهد که گویه "آیا استفاده از سموم شیمیایی باعث به خطر انداختن حشرات مفید و سایر موجودات زنده در خاک می‌شود." با بیشترین میانگین در اولویت اول قرار گرفت و گویه "آیا مصرف بیشتر سموم شیمیایی در سال‌های مختلف باعث مقاوم شدن آفات بر سموم می‌شود" دارای کمترین میانگین و پایین‌ترین اولویت به دست آمد.

نتایج اولویت‌بندی سابقه مسمومیت کشاورزان در جدول ۹ نشان می‌دهد که گویه "سرگیجه در حین سم‌پاشی و آماده کردن." با بیشترین میانگین در اولویت اول قرار گرفت و گویه "اسهال در حین سم‌پاشی و آماده کردن" دارای کمترین میانگین و پایین‌ترین اولویت به دست آمد. مطابق با برخی از تحقیقات مختلف در جهان مشکلاتی همچون احساس خستگی، اسهال، گرما و عرق کردن، سرفه و سردد، سرگیجه، الشهاب و خارش در پوست و تهوع و استفراغ، سوزش چشم و پوست، آبریزش بینی، عطسه، درد معده، تاری دید، سابقه بستره و غیره در اثر مصرف سموم برای کشاورزان گزارش شده است (عقیلی نژاد و همکاران (۱۳۸۵)، عبدالله زاده و همکاران (۱۳۹۵)، هیوبراکن و همکاران (Houbraken et al., 2016)؛ ونگ و همکاران (Fianko et al., 2015)؛ الزین و موزالامی (Al-zain & Mosalami, 2014)؛ فیانکو و همکاران (Karunamoorthi & Yirgalem, 2013)؛ کوماری (Kumari, 2013)؛ رستا و همکاران (Recena et al., 2006).

جدول ۷- اولویت‌بندی گویه‌های مربوط به متغیر رفتار بهداشتی و ایمنی کشاورزان دشت مغان در بکارگیری سموم شیمیایی

گویه‌ها	ردیف	متغیر	انحراف معیار	میانگین	رتیبه
تعویض سریع لباس‌ها بعد از آماده کردن و سم‌پاشی در مزرعه	۱	۱/۴۵	۳/۵۷		
دوش گرفتن سریع بعد از استفاده آفت‌کش‌ها	۲	۱/۵۴	۳/۵۱		
شستن دست‌ها و وسایل آلوده به سموم پس از سم‌پاشی	۲	۱/۵۵	۳/۵۱		
در نظر گرفتن جهت باد در زمان سم‌پاشی و مخلوط کردن	۳	۱/۵۱	۳/۰۳		
خوردن و آشامیدن در حین آماده کردن و سم‌پاشی در مزرعه	۴	۱/۵۵	۲/۹۷		
نگهداری مواد غذایی نزدیک آفت‌کش‌ها در مزرعه	۵	۱/۵۶	۲/۷۲		
حضور بچه‌ها در حین آماده کردن و سم‌پاشی در مزرعه	۶	۱/۶۱	۲/۵۰		
کشیدن سیگار در حین آماده کردن و سم‌پاشی در مزرعه	۷	۱/۶۷	۲/۴۷		

طف ارزیابی: ۱= هرگز = ۲= بندرت = ۳= گاهی اوقات = ۴= بیشتر اوقات = ۵= همیشه

جدول ۸- اولویت‌بندی گویه‌های مربوط به متغیر دانش کشاورزان نسبت به آفت‌کش‌ها

گویه‌ها	رتبه	میانگین	انحراف معیار
آیا استفاده از سوم شیمیایی باعث به خطر انداختن حشرات مفید و سایر موجودات زنده در خاک می‌شود.	۱	۱/۵۹	۲/۱۲
زمان مناسب سم‌پاشی تا چه حد مصرف سوم را کاهش می‌دهد.	۱	۱/۵۵	۳/۰۳
آیا سم‌پاشی باعث افزایش تولید و درآمد می‌گردد	۳	۱/۷۰	۲/۸۸
میزان اطلاع شما از منع شدن بعضی از آفت‌کش‌ها.	۴	۱/۴۲	۲/۸۲
آیا سم‌پاشی باعث آلودگی آبهای سطحی و زیرزمینی می‌شوند.	۵	۱/۶۹	۲/۵۸
آیا مصرف بیشتر سوم شیمیایی در سال‌های مختلف باعث مقاوم شدن آفات بر سوم می‌شود.	۶	۱/۶۷	۲/۴۰
آیا سم‌پاشی کردن امنیت غذایی را به خطر می‌اندازد.	۷	۱/۷۳	۱/۷۰

طیف ارزیابی: = نمی‌دانم = خیلی کم = کم = متوسط = زیاد = خیلی زیاد

جدول ۹- سابقه مسمومیت کشاورزان در انجام سم‌پاشی در مزرعه (n=۴۰۰)

گویه‌ها	رتبه	میانگین	انحراف معیار
سرگیجه در حین سم‌پاشی و آماده کردن	۱	۱/۶۰	۳/۴۲
سوزش چشم و تحریک پوست در حین سم‌پاشی و آماده کردن	۱	۱/۴۷	۲/۷۶
تاری دید در حین سم‌پاشی و آماده کردن	۳	۱/۴۴	۲/۷۲
دل درد در حین سم‌پاشی و آماده کردن	۴	۱/۴۶	۲/۶۵
تهوع و استفراغ در حین سم‌پاشی و آماده کردن	۵	۱/۳۸	۲/۶۱
تاول و خارش پوست بدن	۶	۱/۴۱	۲/۲۹
اسهال در حین سم‌پاشی و آماده کردن	۷	۱/۳۸	۱/۹۶

طیف ارزیابی: = هرگز = بندرت = گاهی اوقات = بیشتر اوقات = همیشه

ب) نتایج استنباطی

در این تحقیق، به منظور مقایسه میانگین بررسی رفتار ایمنی بهداشتی کشاورزان دشت مغان در به کارگیری سوم شیمیایی بر اساس متغیرهای مستقل، از آزمون های من ویتنی و کروسکال والیس استفاده شد. نتایج حاصل از این بخش در جدول ۱۰ نشان می‌دهد که بین وضعیت تأهل با رفتار ایمنی بهداشتی کشاورزان دشت مغان در به کارگیری سوم شیمیایی اختلاف معناداری وجود ندارد. طبق نتایج یافته‌ها بین جنسیت با رفتار ایمنی بهداشتی کشاورزان دشت مغان در به کارگیری سوم شیمیایی اختلاف معناداری وجود ندارد. در بخش دیگری از یافته‌ها، بین رضایت از شغل کشاورزی و شغل دوم پاسخ‌دهندگان با متغیر رفتار ایمنی بهداشتی کشاورزان دشت مغان در به کارگیری سوم شیمیایی رابطه معناداری یافت شد که همسو با نتایج تحقیق هوشمندان مقدم فرد و شمس (۱۳۹۵) بود. به منظور بررسی رفتار ایمنی بهداشتی کشاورزان دشت مغان در به کارگیری سوم شیمیایی بر اساس سطح تحصیلات، اقدام به آزمون کروسکال والیس گردید. همان‌گونه که در جدول ۱۱ مشاهده می‌شود، پاسخگویان بر اساس سطح تحصیلات به ۴ گروه بی‌سواد، ابتدایی- راهنمایی، دیپلم و فوق دیپلم، لیسانس به بالا تقسیم شده‌اند. رفتار ایمنی کشاورزان نسبت به استفاده از آفت‌کش‌ها در بین پاسخگویان دارای سطوح مختلف تحصیلات در سطح یک درصد تفاوت معنی داری دارند. همچنین نتایج آزمون نشان می‌دهد، افراد دارای تحصیلات لیسانس به بالا رفتار ایمنی بهتری در زمان سم‌پاشی دارند و پاسخگویان دارای تحصیلات بی‌سواد نیز کمترین رفتار ایمنی نسبت به سم‌پاشی در مزرعه دارند. پس از آن، به ترتیب میانگین افراد فوق دیپلم، دیپلم، راهنمایی ابتدایی و بی‌سواد در اولویت‌های بعدی قرار گرفتند. این امر حاکی از این است که کشاورزان به واسطه سواد بالاتر، به داشتن اطلاعات بیشتر در زمینه‌ی مضرات سوم شیمیایی، رفتار بهداشتی مثبت‌تری نسبت به سوم شیمیایی داشتند که همسو با نتایج تحقیقات گل زردی و همکاران، (۱۳۹۰)، Gaber & Abdel-Latif, 2012؛ Mohanty et al., 2013؛ موهانتی و همکاران (Al-zain و موزالامی & Mosalami, 2014) بود. در بخش دیگری از یافته‌ها، به منظور تعیین رابطه میان متغیرهای تحقیق از ضرایب همبستگی

تحلیل رفتار ایمنی - بهداشتی کشاورزان دشت مغان در بکارگیری سموم شیمیایی

استفاده شد. بر اساس یافته‌های پژوهش که در جدول ۱۲ آورده شده است، بین متغیرهای فاصله تا مرکز خدمات ترویجی و سابقه مسمومیت ناشی از سماپاشی، با رفتار کشاورزان در بکارگیری سموم شیمیایی رابطه معناداری یافت شد که با تحقیق رضوانی نیا در سال ۱۳۹۲ همسو می‌باشد. ولی نتایج پژوهش نظریان و همکاران (۱۳۸۸) با تحقیق حاضر مغایرت داشت... همچنین بین متغیر سن با رفتار ایمنی بهداشتی کشاورزان دشت مغان در بکارگیری سموم شیمیایی رابطه معنی‌داری وجود نداشت که همگام با نتایج تحقیقات نظریان و همکاران (۱۳۸۸) و دامالاس و عبدالله زاده (Damalas & Abdollahzadeh, 2016)، بوده اما هوشمندان مقدم فرو شمس (۱۳۹۵)، نتیجه‌های مخالف نتیجه تحقیق حاضر را گزارش کرده بودند. در این پژوهش بین نگرش پاسخ‌دهندگان با متغیر رفتار ایمنی بهداشتی کشاورزان در بکارگیری سموم شیمیایی رابطه مثبت و معناداری یافت شد که با نتایج تحقیقات گل زردی و همکاران (۱۳۹۰)، قاسمی و کرمی (۱۳۸۸)، نظریان و همکاران (۱۳۸۸) و ایزین و یلدیریم (Isin & Yildirim, 2007) همسو بود. همچنین بین دانش کشاورزان با رفتار ایمنی بهداشتی کشاورزان دشت مغان در بکارگیری سموم شیمیایی رابطه مثبت و معناداری یافت شد که با نتایج تحقیقات نظریان و همکاران (۱۳۸۸) و ایزین و یلدیریم (Mohanty et al., 2013) همسو بود. مطابق دیگر یافته‌های تحقیق، بین نگرش و دانش کشاورزان در بکارگیری سموم شیمیایی رابطه مثبت و معناداری یافت شد. آنچه مسلم است مسمومیت ناشی از استفاده غیر ایمن از سموم شیمیایی، شایع‌ترین و جدی‌ترین خطرات شغلی است که کارگران کشاورزی در کشورهای در حال توسعه با آن مواجه می‌شوند (Ibitayo, 2006). طبق یافته‌های تحقیق، بین سابقه مسمومیت پاسخ‌دهندگان با رفتار ایمنی بهداشتی کشاورزان دشت مغان در بکارگیری سموم شیمیایی رابطه مثبت و معناداری یافت شد. یافته‌های پژوهش کوماری (Kumari, 2013)، کوماری (Isin & Yildirim, 2007) و ساعد و همکاران (Sa'ed et al., 2010) نیز مطابق با این یافته بوده است. همچنین میان سابقه سماپاشی در مزرعه و با رفتار ایمنی بهداشتی کشاورزان دشت مغان در بکارگیری سموم شیمیایی رابطه معنی‌داری وجود داشت. این بدان معناست که با افزایش تجربه کار کشاورزی کشاورزان از رفتار زیست محیطی مثبت‌تری در به کارگیری سموم کشاورزی برخوردار می‌باشند (مطابق با تحقیق (قاسمی و کرمی (۱۳۸۸) و همکاران (۱۳۹۰)، لیچنبرگ و زیمرمن (Lichtenberg & Zimmerman, 1999)). ولی در تحقیق نظریان و همکاران (۱۳۸۸) نتیجه‌های مخالف نتیجه تحقیق حاضر گزارش شده بود.

برای بررسی اثرات رفتار ایمنی بهداشتی کشاورزان دشت مغان در بکارگیری سموم شیمیایی از مدل سازی معادلات ساختاری استفاده شد. یافته‌های جدول ۱۳ نشان می‌دهد که با توجه رابطه بین نگرش کشاورزان نسبت به سموم شیمیایی بر رفتار ایمنی - بهداشتی کشاورزان دشت مغان در بکارگیری سموم شیمیایی با ضریب $0.44/0.44$ تخمین زده شده است که با آماره $3/67$ در سطح یک درصد مثبت و معنادار به دست آمد، بنابراین فرضیه ۱ تحقیق تأیید می‌شود. همچنین دیگر نتایج نشان داد بین دانش نسبت به سموم شیمیایی با رفتار ایمنی بهداشتی کشاورزان دشت مغان در بکارگیری سموم شیمیایی با ضریب $0.45/0.45$ تخمین زده شده است و با آماره $3/70$ در سطح معنی‌داری پنج درصد، مثبت و معنادار به دست آمد؛ بنابراین فرضیه ۲ تحقیق تأیید می‌شود. دیگر نتایج بررسی حاکی از رابطه بین سابقه مسمومیت با رفتار ایمنی بهداشتی کشاورزان دشت مغان در بکارگیری سموم شیمیایی با ضریب $0.16/0.16$ در سطح یک درصد، مثبت و معنادار است؛ بنابراین فرضیه ۳ تحقیق تأیید می‌شود. متغیر دانش کشاورزان نسبت به بکارگیری سموم شیمیایی با نگرش آنان نسبت به بکارگیری سموم شیمیایی (با ضریب $0.85/0.85$) با آماره $10/0.5$ در سطح یک درصد، مثبت و معنادار به دست آمد؛ بنابراین فرضیه ۴ تحقیق تأیید می‌شود. اثر غیرمستقیم دانش کشاورزان بر رفتار ایمنی بهداشتی کشاورزان (نقش میانجی نگرش کشاورزان) با ضریب $0.14/0.14$ تخمین زده شد. مطابق یافته‌ها، مهم‌ترین متغیر اثرگذار بر رفتار ایمنی بهداشتی کشاورزان دشت مغان در بکارگیری سموم شیمیایی، متغیر دانش کشاورزان نسبت سموم شیمیایی بود و پس از آن، متغیر نگرش و سابقه مسمومیت قرار دارند. بر اساس یافته‌ها متغیرهای دانش، نگرش و سابقه مسمومیت، توانایی تبیین تغییرات متغیر وابسته تحقیق تا ۸۸ درصد را دارا می‌باشند. همچنین نتایج گواه این مدعاست متغیر نگرش کشاورزان، نقش متغیر میانجی رابین متغیر دانش و رفتار کشاورزان در بکارگیری سموم ایفا می‌کند. همچنین $72/72$ درصد از تغییرات واریانس متغیر نگرش کشاورزان نسبت به سموم شیمیایی به متغیر دانش کشاورزان مربوط است. ساختار برآش یافته تحلیل مسیر در نگاره ۲ و ضرایب استانداردشده و تی معناداری در جدول ۱۴ آمده است.

جدول ۱۰ - مقایسه میانگین رفتار بهداشتی و اینمنی کشاورزان دشت مغان در بکارگیری سموم شیمیایی (n=400)

متغیر وابسته	متغیر مستقل	طبقات	فراوانی	Mean Rank	آماره U	Z	معنی داری
وضعيت تأهل	مجرد	۹۹	۱۹۷/۹۴	۱۲۷۲۲/۰	۰/۲۴۵	۰/۷۹۹	-
رفتار	متأهل	۳۰۱	۲۰۱/۳۴	۲۱۴/۶۷	۱۶۳۷۷/۰۰	۲/۸۲*	۰/۰۰۵
رفتار	رضایت از شغل کشاورزی	بله	۲۲۸	۱۸۱/۷۲	۱۶۶۵۹/۰	۲/۸۹**	۰/۰۰۴
شغل دوم	خبر	بله	۱۹۹	۲۱۷/۲۹	۱۸۳/۸۸	۲۰۱	۱/۸۳/۸۸

** معنی داری در سطح ۱ درصد * معنی داری در سطح ۵ درصد

جدول ۱۱ - مقایسه میانگین رفتار بهداشتی و اینمنی کشاورزان دشت مغان در بکارگیری سموم شیمیایی (n=400)

متغیر وابسته	متغیر مستقل	طبقات	فراوانی	میانگین رتبه‌ای	مقدار کی دو (^۲)	معنی داری
رفتار	تحصیلات	دبیرستان دانشگاهی	۲۲ ۱۰۶ ۹۳ ۷۰	۱۵۶/۱۴ ۱۸۰/۵۳ ۲۰۶/۵۲ ۲۴۴/۸۲	۲/۳/۱۴۵** ۰/۰۰۰	بی‌سود ابتدایی- راهنمایی

** معنی داری در سطح ۱ درصد

جدول ۱۲ - همبستگی بین متغیرهای تحقیق رفتار مدیریتی محافظت شخصی کشاورزان بر حسب عوامل فردی و اقتصادی (n=400)

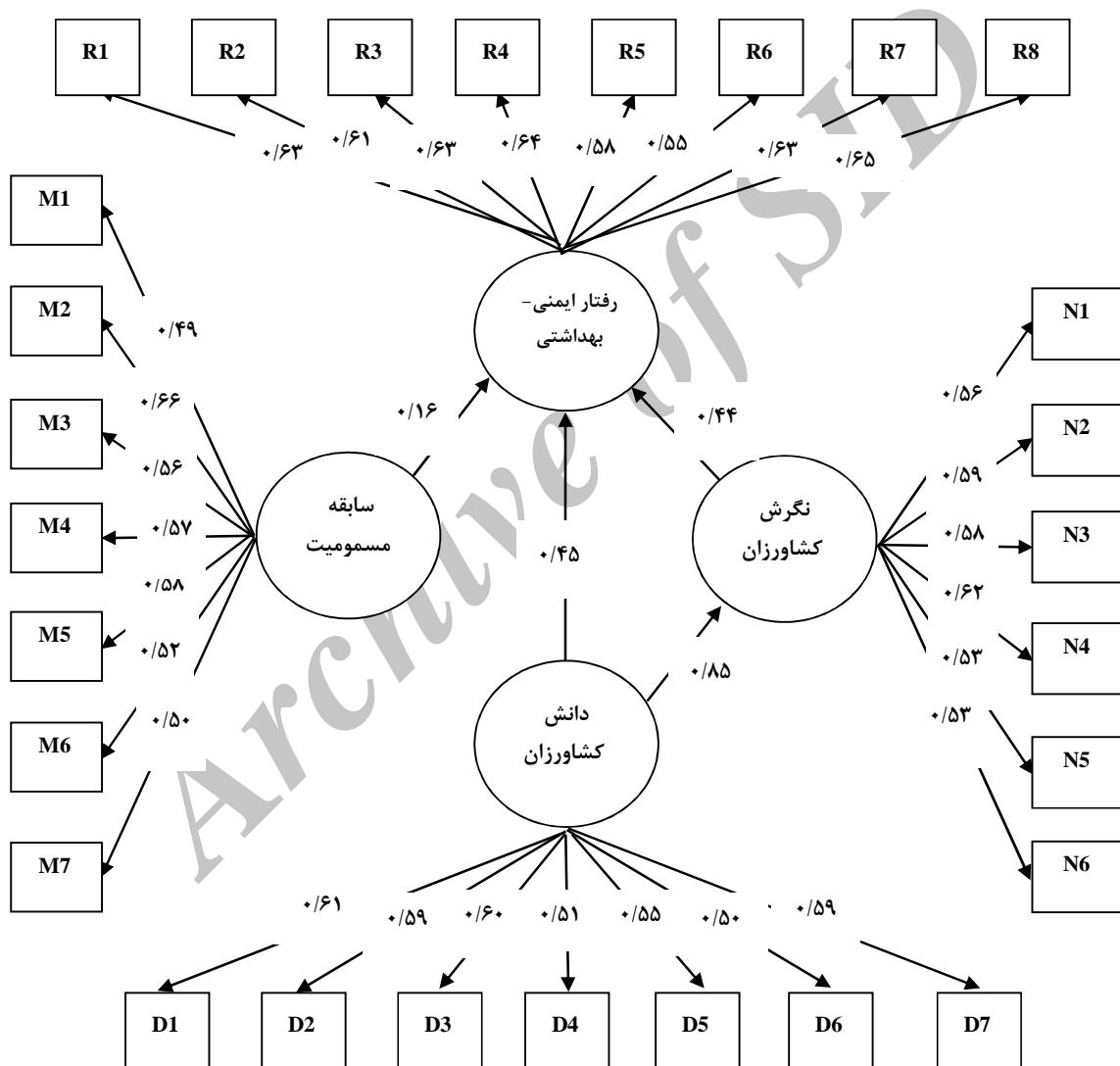
متغیر	نوع همبستگی	ضریب همبستگی	P-VALUE
سن	پیرسون	۰/۹۳	۰/۶۴
فاصله روستا تا خدمات	پیرسون	۰/۴۴۷**	۰/۰۰۰
تجربه سه پاشی در مزرعه	پیرسون	۰/۱۶۰**	۰/۰۰۰
نگرش	اسپیرمن	۰/۷۱۵**	۰/۰۰۰
دانش	اسپیرمن	۰/۷۰۴**	۰/۰۰۰
سابقه مسمومیت	اسپیرمن	۰/۵۳۱**	۰/۰۰۰

** معنی داری در سطح ۱ درصد * معنی داری در سطح ۵ درصد منبع: یافته های تحقیق

تحلیل رفتار ایمنی - بهداشتی کشاورزان دشت مغان در بکارگیری سوموم شیمیایی

جدول ۱۳- اثرات مستقیم و اثر غیرمستقیم رفتار بهداشتی و ایمنی کشاورزان دشت مغان در بکارگیری سوموم شیمیایی

R2	اثر کل	اثر غیرمستقیم	مقدار t	اثر مستقیم	متغیر وابسته
۰/۷۲	۰/۸۵	-	۱۰/۰۵**	۰/۸۵	دانش
	۰/۶۴	۰/۱۹	۳/۷۰**	۰/۴۵	دانش
۰/۸۸	۰/۴۴	-	۳/۶۷**	۰/۴۴	نگرش
	۰/۱۶	-	۳/۰۲**	۰/۱۶	سابقه مسمومیت

نگاره ۲- مدل ساختاری ارتباط متغیرهای تحقیق در حالت تخمین ضرایب مسیر

جدول ۱۴- نتایج مدل ساختاری در حالت تخمین ضرایب استاندارد شده و مقداری استیوونت

t-Value	بار عاملی (استاندارد شده)	علامت در مدل	متغیرها
-	.056	N1	
8/91	.059	N2	
8/80	.058	N3	نگرش کشاورزان نسبت به کاربرد سموم
9/16	.062	N4	شیمیابی در کشاورزی
8/26	.053	N5	
8/26	.053	N6	
12/63	.061	D1	
12/12	.059	D2	
12/28	.060	D3	
10/19	.051	D4	دانش کشاورزان نسبت به کاربرد سموم
11/16	.055	D5	شیمیابی در کشاورزی
9/99	.050	D6	
11/81	.058	D7	
9/35	.049	M1	
13/20	.066	M2	
10/74	.056	M3	سابقه مسمومیت کشاورزان
11/11	.057	M4	
11/20	.058	M5	
9/83	.052	M6	
9/45	.050	M7	
-	.063	R1	
10/47	.061	R2	
10/67	.063	R3	رفتار بهداشتی- اینمنی کشاورزان دشت مغان
10/81	.064	R4	نسبت بکارگیری سموم شیمیابی
9/93	.058	R5	
9/53	.055	R6	
10/74	.063	R7	
11/03	.065	R8	

نتیجه‌گیری و پیشنهادها

سالانه میلیون‌ها لیتر از سموم شیمیابی در سراسر جهان استفاده می‌شود و امروزه بیش از ۳۰۰ ترکیب شیمیابی خطرناک از جمله کودهای شیمیابی متنوع باهدف حاصلخیزی خاک و نیز انواعی از سموم مختلف به منظور کنترل آفات، بیماری‌ها و علف‌های هرز در بخش کشاورزی مصرف می‌شوند (مجردی و همکاران، ۱۳۹۳؛ هوشمندان مقدم فر و شمس، ۱۳۹۵). استفاده نامناسب از سموم شیمیابی و پیامدهای ناشی از این روند بسیار نگران کننده است. سروکار داشتن با این مواد شیمیابی اساساً سمی، از جمله آماده کردن و پاشیدن آن‌ها، خطرات زیادی برای کشاورزان و مزرعه‌داران در پی دارد (فاسمی و کرمی، ۱۳۸۸؛ Baldi *et al.*, 2012). مسمومیت کارگران کشاورزی با آفت‌کش‌ها به‌ویژه در کشورهای در حال توسعه یکی از رایج‌ترین مخاطرات شغلی مربوط به کاربرد آفت‌کش‌هاست (فاسمی و کرمی، ۱۳۸۸؛ گل زردی و همکاران، ۱۳۹۰). درواقع شغل کشاورزی ارتباط مستقیمی با محیط‌زیست مثل منابع آب دارند و رفتارهای آن‌ها می‌توانند تأثیرات مثبت و یا منفی زیادی بر این منابع مهم داشته باشد. برخی از صاحب‌نظران بر این باورند که اولین گام در برنامه‌ریزی برای کاهش خطرات ناشی از سموم شیمیابی انجام تحقیقاتی به منظور بررسی دانش، نگرش و رفتارهای کشاورزان درباره سموم مورداستفاده در کشاورزی است (منتی زاده و زمانی، ۱۳۹۱؛ شمس و همکاران، ۱۳۹۴؛ Koh & Jeyaratnam, 1999; Lichtenberg & Zimmerman, 1996).

تحلیل رفتار ایمنی - بهداشتی کشاورزان دشت مغان در بکارگیری سوموم شیمیایی

گرفتن اهمیت موضوع، این پژوهش باهدف اصلی تحلیل رفتار ایمنی - بهداشتی کشاورزان دشت مغان در بکارگیری سوموم شیمیایی انجام گرفت. بر اساس نتایج این تحقیق مشخص شد تنها ۳۴ درصد از کشاورزان، نگرش نسبتاً مثبتی نسبت به استفاده از سوموم شیمیایی داشتند که توصیه می‌گردد مسئولین و برنامه‌ریزان با شیوه‌های آموزشی نوین و مناسب با روحیات کشاورزان نگرش کشاورزان نسبت به سوموم شیمیایی آن را ارتقا دهدن. تحصیلات در افزایش آگاهی درباره خطرات آفت‌ها نقش مهمی دارد.(Karunamoorthi & Yirgalem, 2013) تحقیقات در مصر نشان داده است که شرکت‌کنندگان در تحصیلات تکمیلی درصد بیشتری از رفتارهای سالم را نسبت به افرادی که هیچ تحصیلاتی نداشتند، دارند (Gaber &Abdel Latif, 2012) همچنین دیگر نتایج حاکی از این است که کشاورزان با سطح تحصیلات بالاتر، به داشتن اطلاعات بیشتر در زمینه‌ی مضرات سوموم شیمیایی رفتار ایمنی بهداشتی بهتری نسبت به سوموم شیمیایی داشتند. توصیه می‌گردد یکی از اقداماتی که می‌تواند برافزایش دانش و آگاهی کشاورزان نسبت به رفتار بهداشتی - ایمنی کشاورزان داشته باشد، آموزش کشاورزان به ویژه سواد آموزی آن‌هاست. مسومومیت ناشی از استفاده غیر ایمن مواد شیمیایی شایع ترین و جدی ترین خطرات شغلی است که کارگران کشاورزی در کشورهای در حال توسعه با آن مواجه می‌شوند (Ibitayo, 2006). سالانه سه میلیون نفر از مسومومیت شدید و ۲۵ میلیون نفر از مسومومیت ملایم آفت‌کش‌ها رنج می‌برند که سالانه منجر به مرگ‌ومیر حدوداً ۱۸۰۰۰ نفر در میان کارگران کشاورزی می‌شود که دلیل آن ادراک نادرست، فقدان دانش، مقررات و آموزش در بین کشاورزان است. (Fan et al., 2015) یافته‌های این تحقیق نشان داد رابطه معناداری بین سابقه مسومومیت پاسخ‌دهندگان با رفتار ایمنی بهداشتی کشاورزان در بکارگیری سوموم شیمیایی وجود دارد. رفتار، متاثر از مجموع پیچیده‌های از عوامل است، اما بخش زیادی از رفتار، با نگرش تعیین می‌شود که این نگرش نیز متاثر از میزان دانش و اطلاعات فرد است. در این پژوهش بین نگرش و دانش پاسخ‌دهندگان با متغیر رفتار ایمنی بهداشتی کشاورزان در بکارگیری سوموم شیمیایی رابطه مثبت و معناداری یافت شد. ارائه اطلاعات تخصصی و برگزار کردن کلاس‌های آموزشی ترویجی و افزایش تماس مروجان با کشاورزان می‌تواند موجب تغییر نگرش گردد. برخی پژوهشگران معتقدند دانش یا اطلاعات از پیش شرط‌های ضروری برای هر نگرشی است. در صورتی که افراد قانع نشوند که عوامل خاصی در نایبودی محیط نقش دارند، آن‌ها نگرش منفی به آن نخواهند داشت و دانش انسان به محیط، نوع نگرش وی به محیط را متاثر می‌سازد (Kaiser et al., 1999) کسب دانش در مورد نگرش افراد می‌تواند به تغییر در فرآیندهای تفکر و عمل آن‌ها کمک کند با افزایش نگرش‌های فرد در مورد موضوع‌ها، احتیاج او به تفکر و تضمیم‌گیری‌های جدید کم شده و رفتار او در برابر آن موضوع‌ها مشخص، عادتی و قابل پیش‌بینی می‌گردد آگاهی و اطلاع کشاورزان از آثار و پیامدهای مخرب استفاده از سوموم شیمیایی باستی از طریق رسانه‌های انفرادی، گروهی و جمعی به صورت مرتب افزایش داده شود، زیرا ارتقای دانش کشاورزان از اثرات و پیامدهای رفتارهایشان موجب احسان مسئولیت آن‌ها در قبال بهبود محیط‌زیست و بالاتر از آن امنیت غذایی برای شهروندان باشد. بر اساس نتایج بدست آمده از تحلیل مسیر، متغیرهای نگرش، دانش و سابق مسومومیت بر رفتار ایمنی بهداشتی کشاورزان دشت مغان در بکارگیری سوموم شیمیایی اثرگذار هستند و توансنتند میزان واریانس مناسبی ۸۸ درصد) از آن را تبیین کنند. همچنین ۷۲ درصد از تغییرات واریانس متغیر نگرش کشاورزان نسبت به سوموم شیمیایی به متغیر دانش کشاورزان مربوط است. با در نظر گرفتن یافته‌های اصلی کسب شده از پژوهش، پیشنهادهای زیر ارائه می‌گردد:

- با توجه به اینکه میزان نگرش کشاورزان نسبت به سوموم شیمیایی در حد نسبتاً مثبتی می‌باشد، لذا پیشنهاد می‌گردد مسئولان، برنامه‌ریزان و مراکز خدمات ترویجی با شیوه‌های آموزشی نوین و برگزاری کارگاه‌های مختلف مناسب با روحیات کشاورزان میزان نگرش نسبت به خطرات سوموم شیمیایی آنان را ارتقا دهند.
- با توجه به اینکه کشاورزانی با سطح سواد بالاتر رفتار سالم‌تری نسبت به سوموم شیمیایی داشتند پیشنهاد می‌گردد یکی از اقداماتی که می‌تواند برافزایش دانش و آگاهی کشاورزان نسبت به رفتار بهداشتی - ایمنی کشاورزان داشته باشد، آموزش کشاورزان به ویژه سوادآموزی آن‌هاست.
- با توجه به اینکه سابقه مسومومیت با رفتار ایمنی بهداشتی کشاورزان در بکارگیری سوموم شیمیایی رابطه معناداری دارد پیشنهاد می‌شود مسئولان جهاد کشاورزی با برگزاری دوره‌های آموزشی-ترویجی، برنامه‌های اختصاص دهنده که کشاورزان در حین آماده کردن و سپاپاشی در مزرعه از دسترسی مواد غذایی به دور باشند و در هنگام بعد از سپاپاشی در مزرعه از تغذیه غذایی خیلی شور

پرهیز کنند. گنجاندن در تعذیه برای استفاده بیشتر از سوپ، شیر، کمپوت میوه و چای در حین کار مناسب است، زیرا باعث دفع مواد سمی از بدن می‌شوند.

۴- با توجه به اینکه بین متغیرهای دانش و نگرش رابطه قوی و معناداری با رفتار ایمنی بهداشتی وجود دارد پیشنهاد می‌شود دستیابی به رفتار بهداشتی از طریق بهبود نگرش‌های افراد صورت گیرد که در این موضوع در وهله اول نیازمند ارتقای دانش و آگاهی صحیح کشاورزان از خطرات سوم شیمیایی است. بنابراین فراهم کردن زمینه لازم برای کسب دانش و نگرش صحیح از خطرات سوم شیمیایی و مضرات آن‌ها بر انسان، محیط‌زیست و دیگر موجودات همچنین وضع قوانین مناسب جهت بهبود رفتار ایمنی بهداشتی در زمان آمده کردن و سماپاشی در مزرعه لازم و ضروری می‌باشد.

قدرتانی

گروه پژوهش بر خود لازم می‌داند از خدمات جهاد کشاورزی و کشاورزان دشت معان (استان اردبیل) که در مراحل مختلف این پژوهش همکاری صمیمانه‌ای داشته‌اند، سپاسگزاری نماید.

منابع

رجی آ، شعبانعلی فمی ح، و پور آتشی م. (۱۳۹۲). بررسی مؤلفه‌های در پذیرش محصولات کشاورزی ارگانیک از دیدگاه مصرف کنندگان (مطالعه موردی شهر کرج). *علوم و صنایع غذایی*، دوره ۱۰، شماره ۳۸، صص ۳۳ - ۴۳.

رضوانی نیا، ز. (۱۳۹۲). بررسی دانش، نگرش، تمایل و رفتار کشاورزان نسبت به مصرف سوم شیمیایی و کودهای شیمیایی ذرت کاران شهرستان بهبهان. پایان‌نامه درجه کارشناسی ارشد ترویج و آموزش کشاورزی، دانشگاه رامین خوزستان.

شمس، ع.، ودادی، ا.، و احمدی، ز. (۱۳۹۴). سنجش نگرش کشاورزان شهرستان اسدآباد نسبت به کشاورزی پایدار و ارتباط آن با میزان مصرف نهاده‌های شیمیایی توسط آن‌ها. *مجله علوم ترویج و آموزش کشاورزی*، جلد ۱۱، شماره ۱، صص ۲۱۰ - ۱۹۷.

عبدالله زاده، غ.، شریف‌زاده، م.، و قدمی امری، ز. (۱۳۹۵). ارزیابی آگاهی برنج کاران شهرستان ساری از پیامدهای مصرف سوم شیمیایی و خطرات آن برای سلامت در سال زراعی ۱۳۹۴. *مجله سلامت و محیط‌زیست*، دوره نهم، شماره چهارم، صص ۵۵۸ - ۵۴۵.

عقیلی نژاد، م.، فرشاد، علی‌اصغر، ف.، نقوی، م.، و حقانی، ح. (۱۳۸۵). بررسی رابطه میان مصرف سوم آفت‌کش و اثرات آن بر سلامت کشاورزان در استان‌های مختلف کشور. *مجله سلامت کار/ ایران*، دوره ۳، شماره ۱-۲؛ صص ۸۱-۸۵.

فعلی، س.، پژشکی راد، غ.، صدیقی، ح.، شهبازی، ا.، و قریشی ابهری، ج. (۱۳۹۱). تغییرات ساختاری بخش کشاورزی ایران تا افق ۱۴۰۴ هجری شمسی: آرای صاحب‌نظران. *فصلنامه روستا و توسعه*، دوره ۱۵، شماره ۳، صص ۲۱-۳۹.

قاسمی، ص.، و کرمی، ع. (۱۳۸۸). نگرش‌ها و رفتارهای گلخانه داران استان فارس نسبت به کاربرد سوم شیمیایی در گلخانه‌ها. *مجله اقتصاد و توسعه کشاورزی (علوم و صنایع کشاورزی)*، جلد ۲۲، شماره ۱، صص ۴۰ - ۲۸.

قلاآندی، س. (۱۳۹۴). بررسی دانش، نگرش و رفتار ایمنی کشاورزان صیفی کار شهرستان اندیمشک در استفاده از سوم شیمیایی. پایان‌نامه درجه کارشناسی ارشد ترویج و آموزش کشاورزی دانشگاه آزاد واحد شوشتر.

گل زردی، ف.، سرورامینی، ش.، وزان، س.، و سرورامینی، م. (۱۳۹۰). بررسی نگرش و رفتار کشاورزان بخش مرکزی کرج نسبت به کاربرد علف‌کش‌های شیمیایی. *فصلنامه بوم‌شناسی علف‌های هرز*، جلد ۲، شماره ۱، صص ۷۱-۸۳.

مجردی، غ.، سیده شیرین. گ.، و عطایی، ح. (۱۳۹۳). تحلیل سازه‌های پیش برنده و بازدارنده پذیرش کشاورزی ارگانیک از دیدگاه کارشناسان جهاد کشاورزی زنجان. *مجله علوم ترویج و آموزش کشاورزی*، جلد ۱۰، شماره ۲، صص ۱-۱۵.

محبوبی، م.، و احمدی گرجی، ح. (۱۳۹۶). نگرش محیط زیستی و استفاده از سوم شیمیایی در بین برنج کاران (مطالعه موردي): دهستان اسفیورد شورآب شهرستان ساری. *فصلنامه انسان و محیط‌زیست*، شماره ۴۱، صص ۹۴ - ۱۰۵.

منتی زاده، م.، و زمانی، غ. (۱۳۹۱). تدوین مدل رفتار زیست‌محیطی زارعان شهرستان شیراز. *مجله علوم ترویج و آموزش کشاورزی*، جلد ۸، شماره ۲، صص ۷۴-۶۳.

موسوی، م.، خسروی پور، ب.، و سرخی، ع. (۱۳۹۳). شناسایی عوامل مؤثر بر نگرش سبزی کاران شهرستان باوی استان خوزستان نسبت به کشاورزی ارگانیک. *فصلنامه راهبردهای توسعه روستایی*, جلد ۸، شماره ۹، صص ۱۰۵-۱۱۸.

نظریان، م.، آجیلی، ع.، و رضایی مقدم، ک. (۱۳۸۸). بررسی دانش، نگرش و رفتار ایمنی کشاورزان سبز یکار شوش در استفاده از سوم آفت کش. *سومین کنگره علوم ترویج و آموزش کشاورزی، مشهد*، ۱۱-۱۲ اسفند، صص ۱۴-۱.

هوشمندان مقدم فرد، ز.، و شمس، ع. (۱۳۹۵). عوامل مؤثر بر رفتار مصرف سوم شیمیایی توسط گلخانه داران استان زنجان. *مجله علوم ترویج و آموزش کشاورزی*، جلد ۱۲، شماره ۱، صص ۱۱۹-۱۳۱.

- Abang, A.F., Kouamé, C.M., Abang, M., Hanna, R., and Fotso, A.K. (2014). Assessing vegetable farmer knowledge of diseases and insect pests of vegetable and management practices under tropical conditions. *International Journal of Vegetable Science*, 20 (3), 240-253.
- Al-Zadjali, S., Morse, S., Chenoweth, J., and Deadman, M. (2013). Disposal of pesticide waste from agricultural production in the Al-Batinah region of Northern Oman. *Science of the Total Environment*, 463, 237-242.
- Al-zain, B.F. and Mosalami, J. (2014). Pesticides usage, perceptions, practices and health effects among farmers in North Gaza, Palestine. *Indian J Appl Res*, 4 (6), 17-22.
- Amera, T. and Abate, A. (2008). An assessment of pesticide use, practice and hazards in the Ethiopian Rift Valley. Institute for Sustainable Development, Ethiopia.
- Atreya, K. (2007). Pesticide use knowledge and practices: A gender differences in Nepal. *Environmental Research*, 104 (2), 305-311.
- Baldi, I., Lebailly, P., Rondeau, V., Bouchart, V., Blanc-Lapierre, A., Bouvier, G., Canal-Raffin, M., and Garrigou, A. (2012). Levels and determinants of pesticide exposure in operators involved in treatment of vineyards: results of the PESTEXPO Study. *Journal of Exposure Science and Environmental Epidemiology*, 22 (6), 593-594.
- Bondori, A., Bagheri, A., Sookhtanlou, M., Allahyari, M.S., and Damalas. C.A. (2018). Pesticide use in cereal production in Moghan Plain, Iran: Risk knowledge and farmers' attitudes. *Crop Protection*, 110, 117-124.
- Chen, R., Huang, J., and Qiao, F. (2013). Farmers' knowledge on pest management and pesticide use in Bt cotton production in china. *China Economic Review*, 27, 15-24.
- Costa, C., Silva, S., Coelho, P., Roma-Torres, J., Teixeira, J. P., and Mayan, O. (2007). Micronucleus analysis in a portuguese population exposed to pesticides: Preliminary survey. *International Journal of Hygiene and Environmental Health*, 210 (3), 415- 418.
- Damalas, C.A. and Abdollahzadeh, G. (2016). Farmers' use of personal protective equipment during handling of plant protection products: Determinants of implementation. *Science of the Total Environment*, 571, 730-736.
- Damalas, C.A., Georgiou, E.B., and Theodorou, M.G. (2006). Pesticide use and safety practices among Greek tobacco farmers: A survey. *International Journal of Environmental Health Research*, 16(5), 339-348.
- Damalas, C.A., Telidis, G.K., and Thanos, S.D. (2008). Assessing farmers' practices on disposal of pesticide waste after use. *Science of the Total Environment*, 390 (2), 341-345.
- Dey, K.R., Choudhury, P., and Dutta, B.K. (2013). Impact of pesticide use on the health of farmers: A study in Barak valley, Assam (India). *Journal of Environmental Chemistry and Ecotoxicology*, 5(10), 269-277.
- Fan, L., Niu, H., Yang, X., Qin, W., Bento, C.P., Ritsema, C.J., and Geissen, V. (2015). Factors affecting farmers' behaviour in pesticide use: Insights from a field study in northern China. *Science of the Total Environment*, 537, 360-368.
- Fianko, J.R., Donkor, A., Lowor, S.T., and Yeboah, P.O. (2011). Agrochemicals and the Ghanaian environment, a review. *Journal of Environmental Protection*, 2 (03), 221-222.
- Gaber, S., and Abdel-Latif, S.H. (2012). Effect of education and health locus of control on safe use of pesticides: A cross sectional random study. *Journal of Occupational Medicine and Toxicology*, 7(1), 1-12.
- García-García, C.R., Parrón, T., Requena, M., Alarcón, R., Tsatsakis, A.M. and Hernández, A.F. (2016). Occupational pesticide exposure and adverse health effects at the clinical, hematological and biochemical level. *Life sciences*, 145, 274-283.
- Gün, S., and Kan, M. (2009). Pesticide use in Turkish greenhouses: Health and environmental consciousness. *Polish Journal of Environmental Studies*, 18(4), 1-10.
- Hashemi, S.M., Rostami, R., Hashemi, M.K. and Damalas, C.A. (2012). Pesticide use and risk perceptions among farmers in southwest Iran. *Human and Ecological Risk Assessment: An International Journal*, 18 (2), 456-470.

- Houbraken, M., Bauweraerts, I., Fevery, D., Van Labeke, M.C., and Spanoghe, P. (2016). Pesticide knowledge and practice among horticultural workers in the Lâng region, Vietnam: A case study of chrysanthemum and strawberries. *Science of the Total Environment*, 550, 1001-1009.
- Ibitayo, O.O. (2006). Egyptian farmers' attitudes and behaviors regarding agricultural pesticides: Implications for pesticide risk communication. *Risk analysis*, 26 (4), 989-995.
- Isin, S., and Yildirim, I. (2007). Fruit-growers' perceptions on the harmful effects of pesticides and their reflection on practices: The case of Kemalpasa, Turkey. *Crop Protection*, 26 (7), 917-922.
- Jallow, M.F., Awadh, D.G., Albaho, M.S., Devi, V.Y. and Thomas, B.M. (2017). Pesticide knowledge and safety practices among farm workers in Kuwait: results of a survey. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 14 (4), p.340.
- Jöreskog, K.G. and Sörbom, D. (1996). *LISREL 8: User's reference guide*. Lincolnwood. USA: Scientific Software International. Inc.
- Kaiser, F.G., Wölfling, S. and Fuhrer, U. (1999). Environmental attitude and ecological behaviour. *Journal of Environmental Psychology*, 19 (1), 1-19.
- Karunamoorthi, K., and Yirgalem, A. (2013). Insecticide risk indicators and occupational insecticidal poisoning in indoor residual spraying. *Health Scope*, 1(4), 165-172.
- Karunamoorthi, K., Mohammed, M. and Wassie, F. (2012). Knowledge and practices of farmers with reference to pesticide management: Implications on human health. *Archives of Environmental & Occupational Health*, 67 (2), 109-116.
- Kline, P. (2005). *Principles and Practice of Structural Equation Modeling* (2nd ed). New York: Guilford. USA.
- Koh, D., and Jeyaratnam, J. (1996). Pesticides hazards in developing countries. *Science of the Total Environment*, 188, S78-S85.
- Kumari, P.L. (2013). *Knowledge and practices of safety use of pesticides among farm workers*. Ithaca and London: Cornell University Press.
- Lichtenberg, E., and Zimmerman, R. (1999). Information and farmers' attitudes about pesticides, water quality, and related environmental effects. *Agriculture, Ecosystems & Environment*, 73(3), 227-236.
- Loloei, M., Zolala, F., and Razzaghi, A. (2014). Farmers' pesticide using behaviors: A case study on pistachio farms in Kerman, Iran. *Health Scope*, 3(2), 1-10.
- McCauley, L.A., Anger, W.K., Keifer, M., Langley, R., Robson, M.G. and Rohlman, D. (2006). Studying health outcomes in farmworker populations exposed to pesticides. *Environmental Health Perspectives*, 114(6), 953-960.
- Mohanty, M.K., Behera, B.K., Jena, S.K., Srikanth, S., Mogane, C., Samal, S., and Behera, A.A. (2013). Knowledge attitude and practice of pesticide use among agricultural workers in Puducherry, South India. *Journal of Forensic and Legal Medicine*, 20 (8), 1028-1031.
- Oesterlund, A.H., Thomsen, J.F., Sekimpi, D.K., Maziina, J., Racheal, A., and Jørs, E. (2014). Pesticide knowledge, practice and attitude and how it affects the health of small-scale farmers in Uganda: a cross-sectional study. *African Health Sciences*, 14(2), 420-433.
- Ping, R.A. (2004). On assuring valid measures for theoretical models using survey data. *Journal of Business Research*, 57(2), 125-141.
- Recena, M.C.P., Caldas, E.D., Pires, D.X., and Pontes, E.R.J. (2006). Pesticides exposure in Culturama, Brazil—knowledge, attitudes, and practices. *Environmental Research*, 102 (2), 230-236.
- Sa'ed, H.Z., Sawalha, A.F., Sweileh, W.M., Awang, R., Al-Khalil, S.I., Al-Jabi, S.W. and Bsharat, N.M. (2010). Knowledge and practices of pesticide use among farm workers in the West Bank, Palestine: Safety implications. *Environmental Health and Preventive Medicine*, 15(4), 252-261.
- Sankoh, A.I., Whittle, R., Semple, K.T., Jones, K.C., and Sweetman, A.J. (2016). An assessment of the impacts of pesticide use on the environment and health of rice farmers in Sierra Leone. *Environment International*, 94, 458-466.
- Shiri, N., Alibaygi, A., and Faghiri, M. (2013). Factors affecting entrepreneurial motivation of agricultural students at Razi University. *International Journal of Agricultural Management and Development (IJAMAD)*, 3(3), 175-180.
- Sun, J. (2005). Assessing goodness of fit in confirmatory factor analysis. *Measurement and Evaluation in Counseling and Development*, 37(4), p.240.
- Tofolo, C., Meneghelli Fuentefria, A., Moreira Farias, F., Mansur Machado, M., and Souza de Oliveira, L.F. (2014). Contributing factors for farm workers' exposure to pesticides in the west of the state of Santa Catarina, Brazil. *Acta Scientiarum. Health Sciences*, 36 (2).154-159.
- Weng, C.Y., and Black, C. (2015). Taiwanese farm workers' pesticide knowledge, attitudes, behaviors and clothing practices. *International Journal of Environmental Health Research*, 25 (6), 685-96.
- Yassin, M.M., Mourad, T.A. and Safi, J.M. (2002). Knowledge, attitude, practice, and toxicity symptoms associated with pesticide use among farm workers in the Gaza Strip. *Occupational and Environmental Medicine*, 59 (6), 387-393.

- Yilmaz, H. (2015). Farm level analysis of pesticide use in sweet cherry (*Prunus avium L.*) growing in west mediterranean region of Turkey. *Acta Scientiarum Polonorum. Hortorum Cultus*, 14(3), 116-129.
- Yuantari, M.G., Van Gestel, C.A., Van Straalen, N.M., Widianarko, B., Sunoko, H.R. and Shobib, M.N. (2015). Knowledge, attitude, and practice of Indonesian farmers regarding the use of personal protective equipment against pesticide exposure. *Environmental Monitoring and Assessment*, 187 (3), 1-7.

Archive of SID

Analysis of Moghan Plain Farmers' Health-safety Behavior towards Using Chemical Pesticides

A.M. Bondori, A. Bagheri^{*} and M. Sookhtanlou¹

(Received: Apr. 06. 2018; Accepted: Jul, 22. 2018)

Abstract

Today, the use of chemical pesticides in the world is considered to be the most effective, fastest and cheapest pest control method. Although, chemical pesticides are essential components of modern agriculture, it is also considered one of the most important sources of environmental pollution and its exposure is one of the most common and serious health-safety hazards faced by farmers. The purpose of this study was to analyze the health-safety behavior on the use of chemical pesticides among farmers of Moghan plain. The statistical population of this study was farmers of water crops in Bilesavar, Parsabad, Germi counties in the years of 2017-2018 ($N = 9996$). The sample size was determined by multi-stage sampling method and using Kerjesi and Morgan table (1970), ($n= 400$). The content validity of the research tool was confirmed by panel of faculty members and its reliability was confirmed using Cronbach's alpha. According to the findings, the attitude of the majority of farmers (34%) was relatively positive on the use of chemical pesticides. Also, farmers with a job satisfaction from agriculture, lacking a second job and higher education, had higher health- safety behaviors than using chemical pesticides. Based on the results of the structural equation model, variables of knowledge (the most important variable), attitude and experience of poisoning by chemical pesticides have predicted 88 percent of the changes affecting the health effects of farmers on the use of pesticides.

Keywords: Health-safety Behavior, Moghan Plain, Chemical Pesticides, Structural Equation Model.

¹ Former M.Sc. Student, Associate Professor and Assistant Professor, University of Mohaghegh Ardabili, respectively, Ardabil, Iran.

* Corresponding Author, Email: bagheri_a2001@yahoo.com